உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

வால்யூம் 3 } 1904௵ செப்டம்பர்௴ { புத்தகம் 9

வித்தை IV.

[முன் தொடர்ச்சி]

முன் சஞ்சிகையில் பிரதம சிக்ஷை இவ்வாறு இருந்தால் நலமெனக்கூறினோம். அது கிராமங்களில் ஒரு விதமும் நாகரீக முள்ள நகரங்களில் ஒரு விதமும் இருத்தலே பொருத்தமாகும். கிராமங்களில் வசிக்குங் குடிகளில் அநேகர் உழுதுண்டு வாழ்பவர். அவர் மக்கட்குக் கல்வி விவசாய சம்பந்தமாகவே இருத்தல் வேண்டும். நகரங்களில் வசிப்போர் முக்கியமாய்க் கைத்தொழிலாளிகளும், வியாபாரிகளும், உத்தியோகஸ்தருமே. ஆகையால் அவர்களுடைய மக்களது கல்வி அவை சம்பந்தமாகவே இருத்தல் நலம். நம் நாட்டின் க்ஷேமம் கிராமங்களின் க்ஷேமத்தைச் சார்ந்திருப்பதால் நம் கிராமங்களின் கல்வியைப்பற்றி நன்கு கவனித்தல் நம் முதற்கடமை. நம் நாட்டில் முற்காலத்தில் கல்விமாண்பெல்லாம் கிராமங்களிலே விளங்கி வந்தன. நம் அரிய பெரிய நூல்கள் கிராமங்களிலே உற்பத்தியாயின. கல்விமான்களெல்லாம் கிராமங்களிலேயே வசித்து வந்தனர். தேக சௌக்கியத்துக்கும் ஸ்நானபானத்துக்கும் ஏகாந்தமாயிருந்து கல்வியபிவிருத்தி செய்வதற்கும் ஆசாரசீலத்துக்கும் தக்க இடம் கிராமமே என்பதை உணர்ந்து அதிலேயே காலத்தைக் கழித்து வந்தனர் நம்மறிவுடையோர். அதனால் நம் கல்விமான்களெல்லோரும் கிராம வாசிகளாகவே இருந்தனர். ஏடுகள் ஏராளமாயிருந்து வந்ததும்

நம் கிராமங்களே. ஜீவகாருண்யம், சத்தியம், தயை, சாந்தி, பக்தி முதலிய சுகுணங்கள் பலவும் நன்கு விளங்கி வந்ததும் நம் கிராமங்களே. தற்காலம் அவை முற்றிலும் மாறி வருகின்றன. நம் நாட்டின் க்ஷேமத்தை நாம் கருதுவோமானல் நம் கிராமங்களின் கல்வியைப் பற்றி மிகக்கவலை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுவது நம் கடமை. நம் இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் இது விஷயத்தில் தீர்க்காலோசனை செய்து கிராம பாடசாலைகளில் கற்பிக்கவேண்டிய கல்வி முறைகளைப் பற்றிப் பேசியிருக்கின்றனர். கிராமப்பிள்ளைகளுக்கு எண்ணுமெழுத்தும் கற்பிப்பதுடன் கிருஷி விஷயமும் நில அளவும் கிராமக் கணக்குகளும் கற்பிப்பது முக்கியம் என்பது இந்தியாகவரன்மெண்டாரின் கருத்து. கிராமப்பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் இன்னும் சிலவுண்டு. சுகாதாரவிஷயங்களில் கிராமங்கள்மிகச்சீர் கெட்டிருப்பதால் அவைகளைக்கற்பிக்கவேண்டுவது இன்றியமையாதது. கிரயசாசனம், ஒத்தி, ஈடு, கடன்முதலிய தஸ்தவேஜுகளையும் குத்தகைச் சீட்டு, வாரச்சீட்டு, பகுதிச்சீட்டு முதலிய சீட்டுகளையும் எழுதத்தெரிவது கிராமவாசிகளுக்கு இன்றியமையாதது. கிராமபாங்கிகளின் ஏற்பாட்டை நன்கறிந்து அவைகளை ஏற்படுத்தலும் கிராம க்ஷேமத்துக்கு முக்கிய சாதனமாகும். ஆகையால் அவைகளின் வழிகளையும் கற்பித்தல் நலமாகும். கிராமங்களில் பாடசாலைக்கு வசதியான இடங்கள் அகப்படுவதுமன்றி வேண்டிய மட்டும் கிடைக்கின்றபடியால் பள்ளிக்கூடத்தைச் சுற்றித் தோட்டங்களிருப்பது அவசியம். கிருஷிசாஸ்திரம் தற்காலம் போதிக்கப்பட்டு வருவதுபோல் புத்தக ரூபமாகமட்டுமின்றி அநுபவ மூலமாகவும் கற்பிக்கப்படும் வண்ணம் அத்தோட்டங்களைப் பள்ளிப்பிள்ளைகளே சாகுபடி செய்யவேண்டும். தேகாப்பியாச விஷயமாய்க் கிராமப் பாடசாலைகளில் புதுமாதிரியான கவாத்து முதலியவைகளைப் பயிற்றல் சிறிதும் பொருத்தமாகாது. கிளித்தட்டு, பந்து முதலிய கிராம வாசிகளுக்குப் பிரியமான பழைய விளையாடல்களை ஆடச்செய்வதே மேன்மை. செலவு குறைவும் சௌகரியமுமான பழைய வழக்கங்களை அநுசரித்து நட

த்தலே பெரும்பயனைப் பயக்கும். கிராம பாடசாலைகளில் வழங்கும் புத்தகங்களும் முக்கியமாய்க் கிருஷி சம்பந்தமாகவே இருத்தல் வேண்டும். கிருஷிக் கின்றியமையாத மாடுகளை வியாதியினின்றும் பேணும்பொருட்டு சொற்பம் மாட்டு வைத்தியமும் தெரிவது நலம். சில முக்கிய மூலிகைகளின் குணங்களை யறிதல் அதற்குப் பெருஞ்சாதனமாகும். இவை போன்ற விஷயங்களைக் கற்பித்தாலன்றி கிராமத்தாரின் கல்வி பயன்படாது. இவ்வாறு செய்யாமல் பட்டணங்களுக்குப் பொருத்தமான விஷயங்களை கிராமங்களில் கொண்டு திணித்துக் கல்வி புகட்டுவது பலனைத் தரமாட்டாது. கிராமங்களை வரவர நமமக்கள் வெறுப்பதற்கும் பட்டணங்களை விரும்புவதற்கும் இவ்வாருன கல்வியே முக்கியகாரணம்.

கிராமங்களின் குடிகளுக்குச் சௌகரியமான வண்ணம் இரவில் கல்வி கற்பிக்கும்படியான சாதனங்கள் ஏற்படவேண்டும். பகற் பொழுதெல்லாம் வயல்களில் வேலைசெய்யும் குடியானவர்களுக்கு இரவே கல்விகற்கத் தகுந்தகாலம். ஒரு மணி அல்லது இரண்டுமணி சாவகாசம் இக்குடியானவர்கள் கல்வி கற்றுவந்தால் போதுமானது. இவ்வாறு கல்விகற்பவர்களுக்கு யாதொரு நிர்ப்பந்தமு மிருத்தல் கூடாது. பரீக்ஷைகள் வைத்து அவற்றில் தேறினவர்களுக்கு கிரண்டு பண ரூபமாகக் கொடுப்பதற்குப் பிரதி கன்று காலி, ஏர், இறைசால் முதலிய சாகுபடிக்குரிய கருவிகளைக் கொடுக்கும் பக்ஷத்தில் கிராம வாசிகளில் ஒருவருமதற்குறிக் கையொப்பம் செய்ய இடமிராது. ரிவினியூ உத்தியோகஸ்தர்களே கிராம கல்வியை யபிவிருத்தி செய்யத்தக்கவராவார்கள். வித்தியா இலாகாதார் எத்துணை முயற்சி செய்யினும் ரிவினியூ உத்தியோகஸ்தர்கள் உதவியின்றி கிராம கல்வி க்ஷேமமடையமுடியாது. கிராமங்களில் கல்வியறிவு அபிவிருத்தியாகும்

பக்ஷத்தில் சுகம் பேணுமுறைகளைக் குடிகள் நன்கு கவனிப்பார்கள். அதனால் வியாதி குறையும். சாவும் மட்டுப்படும். சண்டை சச்சரவுகளும் அடிதடிகளும் திருட்டு முதலியவைகளும் தொலைந்து கிராமங்கள் க்ஷேமமடைய இடமுண்டு. விலங்கனைய மக்களெல்லாம் மானுடத்தன்மை பெற்று கல்வியாலறிவும் அறிவால் ஒழுக்கமும் பெற்று இன்புற்று வாழ்வார்கள் என்பதற்கு ஐயமில்லை. ":அறிவுடையார் எல்லாமுடையாரன்றோ."

(இன்னும் வரும்.)

பத்திராதிபர்.

மன ஏகாக்கிரம்.

ஏகாக்கிரம் என்றால் குறிப்பிட்ட பொருளிலோ விஷயத்திலோ மனம் ஒருவழிப்பட்டு நிற்றல் எனப்பொருள்படும். மனிதனிடத்து இருவித சக்திகள் காணப்படுகின்றனவென்றும் அவற்றுள் ஒன்று மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி ஆகிய ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள் வாயிலாகப் புறஉலகத்து உள்ள விஷயங்களை மனத்தினால் கிரகிக்கப்படும் சக்தியென்றும் மற்றொன்று வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தம் ஆகிய ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள்மூலமாக அகஉலகத்துள்ளவிஷயங்களை மனத்தினால் தோற்றுவிக்கும் சக்தியென்றும் நம் "பாநு" வில் முன்பொருகால் "சத்தியம்" என்னும் மகுடம் புனைந்த விஷயத்தில் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறோம். அத்தகைய இருவித சக்திகளையும் உடையது மனமென்றாகவே அதன் ஒருவழிப்பட்டு நிற்றலின் ஆவசியகமும் அதனால் உண்டாம் பிரயோஜனத்தின் அளவற்ற தன்மையும் எவர்க்கும் எளிதில் தோன்றற்பாலவே. ஆயினும் இவ்விஷயம் மனிதரின் நோக்கம், தொழில், ஜாதி, மதம் முதலிய பல்வகை வேறுபாட்டானும் மாறுபட்டு ஒழிந்து நில்லாது பொதுப்பட யாவர்க்கும் ஆவசியகமான தொன்றாய் எல

லாரையும் தழுவி நிற்றலின் சற்று விளக்கிக் கூறுவாம். மனிதன் மனத்தோடு கூடியிருக்கும் அவஸ்தைகளாகாநின்ற ஜாக்கிரம் சுவப்நம் என்று சொல்லப்படும் இரண்டு நிலைகளிலும் அறிதல் செய்தல ஆகிற இரண்டு தொழில்களைத்தவிர வேறே யாதொன்றும் செய்வானலலன். இவ்விரண்டு தொழில்களையும் எதார்த்தத்தில் செய்வது மனத்தையன்றி வேறொன்றுமாகக் காண்போமல்லோம். இவ்விரண்டும் வெளியுலகத்தையும் அது சம்பந்தமான விஷயங்களையும் பற்றியாதலினாலும் மனம் என்பது அதிக சூக்ஷ்மமாயுள்ளதாதலானும் இவ்விரு தொழில்களையும் அததற்கேற்றதும் தன்னிலும் ஸ்தூல மாயதுமான கருவிகள் மூலமாகச் செய்து முடிக்கின்றது. அறிதல் தொழிலை ஞானேந்திரியங்கள் மூலமாகவும் செய்தல் அல்லது தோற்றுவித்தல் தொழிலைக் கர்மேந்திரியங்கள் மூலமாகவும் நிறைவேறச் செய்கின்றது. ஆகவே மனிதனால் செய்யப்படுவனவற்றையெல்லாம் அடக்கி நிற்கும் இவ்விரு தொழில்களுக்கும் மனமே கர்த்தாவாகுங்கால் அவ்வப்போது செய்யப்படுவதில் மாத்திரம் அது ஒருவழிப்பட்டு நிற்கவில்லையாயின் செய்யப்படுவது திருந்த அல்லது செவ்வையாகச் செய்யப்பட்டதாதல் யாங்ஙனம்? எதுவும் செய்யவேண்டும் விதத்தில் செய்து முடித்தற்கு மனத்தின் ஏகாக்கிரம் ஆவசியகமாதலின் எவ்விஷயத்திலேனும் ஒருவனது திறமை அல்லது சக்தியின் குறைவை நாம் பார்க்குங்கால் அது அவனது மன ஏகாக்கிரத்தின் குறையென்று வெளியாகின்றதல்லவா?

எவ்விஷயத்திலேனும் மனிதன் தேர்ச்சியடைய விரும்பினால் அவ்விஷயத்தில மனத்தை ஏகாக்கிரப்படுத்தப் படுதத அவன் தேர்ந்து தேர்ந்து வருகிறான். சிலர்க்கு எந்தவிஷயத்திலும் மனத்தை ஏகாக்கிரப்படுத்தல் என்பது அசாத்தியமாக இருக்கும். வேறு சிலர்க்கு அவரவர்க்குப்பிரியமான விஷயம் அல்லது விஷயங்கள் ஒழிந்த ஏனையவற்றுள் ஏகாக்கிரப்படுத்தல் அசாத்தியமாகவிருக்கும். ஆனால் இவரெல்லாம் ஏகாக்கிர சக்தியுடையவரல்லர். பின்னையோ யாவனொருவன் எவ்விஷயத்

திலும் ஆவசியகம்போலே தன்மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி நிற்கச் செய்யும் ஆற்றல் உடையானுவனே அவனே ஏகாக்கிரசக்தியுடையான்என்றுசொல்லப்படத்தக்கவன்செய்யப்படத்தக்கவையெல்லாம செய்துமுடிப்பவன் அவனே. அறியப்படத்தககவையெல்லாம் அறிந்துகொள்பவன் அவனே. ஆதலின் அத்தகைய மேலானசக்தியை அடையவிரும்புவர்யாரும் நாம்பின்னுல் கூறுபவற்றை மிகவும் சிரத்தையோடு வாசித்து அப்பியாசித்து அதில் தேர்ச்சியடைவா என்ற முழுநம்பிக்கையோடு அதைப்பற்றி எழுதப்புகுந்தேம்.

ஹிந்துகளுடைய யோகசாஸ்திரங்களில் கூறப்படும் அப்பியாசஙகள் யாவும் மனத்தின் ஏகாக்கிரத்தின் பொருட்டேயாம். ஹிந்து யோகிகள் முன்னடைந்திருந்ததாகவும் தற் காலத்தில் அங்கும் இங்கும் சிற்சிலர் அற்பசொற்பமாகவும் அமேரிக்கா முதலான இடங்களில் பலர் மேஸ்மரிசம் அல்லது மனுேதத்துவ சாஸ்திரம் பயிற்சியால் அடைந்திருக்கிறவுமான சித்திகள்யாவும் இம்மன ஏகாககிரத்தினின்றும் விளைந்தவையேயாம் என்பதனை அவ்விஷயம் அறிந்தார் யாரும் மறுக்கார் என்பது திண்ணம். ஆனுல் யோகசாஸ்திரங்களில் கூறப்படும் அப்பியாசங்கள் யாவும மதசம்பந்தத்தால் விரவப்பட்டிருத்தலானும் அம்மதத்தைத் தழுவாது அவைகளைத் தழுவுதல் அம்மதஸ்தர் ஒழிந்த ஏனைய மதஸதருக்கு அருவருப்பாக இருக்குமாதலானும் பயன் கொடுப்பதில் அவற்றினும சற்றும் குறைவில்லாதனவும்அமேரிக்காவில் மனுேதத்துவ சாஸ்த்ரங்கள் பயிற்றுவிக்கும் கலாசாலைகளில படிபபிககப்படுவன வாயுமுள்ள முறைகளை அவாவுள்ளார்யாரும் அப்பியாசிக்குமாறு இதனடியில வரைகின்ரும்.

[இன்னும் வரும்]

வள்ளிநாயகம்.

சைவசித்தாந்தம்.

(முன்தொடர்ச்சி)

சங்கை.

ஆன்மாவை மூடிக்கொண்டிருக்கு மலமிருக்கும்போது அபிவியத்தி யெப்படி யுண்டாகும். மல நீங்கினபின்பு அபிவியத்தி யுண்டாகுமென்று சொல்லுவதுந்தகாது. ஆகையால் அபிவியத்தி மலநிவர்த்தி இவ்விரண்டிற்கும் அன்னியோன்னியாசிரய தோஷ நீங்கும்பொருட்டு மலம் தீக்ஷையால் நீங்குமென்று கொள்ளவேண்டும். இது யுத்தந்தானே?

மலம் திரவியமானபடியால் காச முதலான குற்றம் வயித்திய வியாபாரத்தால் நீங்குவது போல சிவ வியாபாரத்தால் மல நீங்கவேண்டுமென்பது பொருந்தாது. ஞானத்தாலே அந்த அஞ்ஞான நீங்குமல்லாது கன்மத்தால் நீங்காது. அப்பிரகாச மலம் ஞானப்பிரகாசத்தாலே நீங்கவேண்டும். அப்பிரகாசமான இருள் பிரகாசமான சூரிய கிரணத்தினாலே நீங்கக் காண்கின்றோம். அதுபோல மலம் திரவியமாகையால் கிரியையாற்றான் நீங்க வேண்டுமென்றும் ஞானத்தால் நீங்காதென்றும் அனுமிக்கவுங் கூடாது. ஆகமத்தில் ஞானமொன்றுமே முத்தி. மற்றக்கிரியை அதற்குச் சாதனமென்று கூறி யிருக்கின்றபடியால். அப்படியானால் தீக்ஷையே மலத்தை விடுவித்து முத்தியைக் கொடுக்குமென்னும் வசனத்திற்கு என்ன சமாதானமென்னில் அதற்குத் தாற்பரியம்:— தீக்ஷை ஒருவன் அவசியம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்பது கருத்து. அது ஞானத்தை நீக்க வந்ததன்று. ஆதலால் விரோதமில்லை. இங்ஙனமாகலின் அவுத்திரியாதிகளைத் தீக்ஷை யென்றது பிரத்தியக்ஷாதிகளைப் பிரமாணமென்றதுபோலக் கவுணமன்றி முக்கியமன்று. முக்கியமாகச் சிவ தீக்ஷை யென்று சொல்லப்படுவது சிவ சத்தி சங்கற்ப விசேடமொன்றே யன்றிப் பிறிதில்லை. இதுவே சர்வாகம சம்மதமென்பது ஆகம வசனங்களானும் நிரதிகரண தீக்ஷையால் இதர வியாபார மொன்று மில்லாமையானும் பிரசித்த மென்றுணர்க. சாதிகரணத்திற் சொல்லப்படும் பேதங்களெல்லாம் அந்தச் சிவசத்தி சங்கற்ப விசேடத்திற்கு வியஞ்சகங்களாகலின் உபகார தீக்ஷைகளேயாமென்க. அந்தச் சிவசத்தி சங்கற்ப விசேடமாவதுஞ் சிவனது கிரியாசத்தி வியாபார விசேடம். அந்தக் கிரியை ஞானத்தில் அடங்கி ஞானத்துக்கு அங்கமாகு மென்க. இன்னும் கிரியா வியாபாரமின்றியுங் கருடபாவனைஞான மாத்திரத்தினால் விஷத்திரவிய நிவிர்த்தி பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுதலின்

விஷமொருதிரவியமென்பதுஞ் சர்வசம்மதமாதலின் நேத்திரப்படலத்திரவியம் படலநீக்குமுபாயஞானத்துணையுடைய வைத்தியசத்திர கன்மத்தால் நீங்குதல்போல மலத்திரவியமும் சிவதீக்ஷாகுறிச் சிற்கன்மத்தால் நீங்குமென்று நேத்திரபடலதிருஷ்டாந்தமொன்றே கொண்டு ஸ்தாபிக்கும் முயற்சி தூரம்போய்விட்டது. இதுவேயுமன்றி மலத்திரவியத்திற்குப் படலாதி திருஷ்டாந்தங்களை யபேக்ஷித்து முக்கியதிருஷ்டாந்தம் அந்தகாரம். அது தீபாதிப்பிரகாசமாத்திரத்தால் நிவிர்த்தியாவதன்றிக் கிரியாவியாபாரமாயிரங் கூடினும் நிவிர்த்தியாவதில்லை. கிரியாவியாபாரமெல்லாம் தீபாதியுற்பத்திநிமித்தமாகலின் தாட்டாந்தத்தினு மிங்ஙனங்கண்டுகொள்க. இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

இந்த உண்மைஞானம் பத்துவகைப்படும். அவையாவன, தத்துவரூபம், தத்துவதெரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதெரிசனம், ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதெரிசனம், சிவயோகம், என்பனவாம். இவைகளின் இலக்கணங்களாவன, பிருதிவிமுதல் நாதமீறாகிய தத்துவங்கள் அனைத்தையும் "பிருதிவியுரத்துத்தரிக்கு மென்றல் முதற் சிவதத்துவம் ஞானமாயிருக்கும் என்றல் ஈறாக விவைகளின் தொழில்களை வெவ்வேறாகப் பகுத்துக் காண்கையே தத்துவரூபம்.

அத்தத்துவங்களுக்கு ஆன்மா கூடிநின்றவிடத்துத் தொழிலுண்டாவதேயன்றி ஆன்மா கூடி நில்லாவிடத்துத் தொழிலின்றி நிற்கையாலும் அவை யொன்றை யொன்றறியமாட்டாமையானும் அவைகளனைத்தையுஞ் சடமென்று காண்கையே தத்துவதெரிசனம்.

அங்ஙனஞ் சடமென்றுகண்ட தத்துவங்களனைத்தையு நித்தியமன்றென்றும் அவைகள் ஆன்மாவையறியமாட்டாமையானும் ஆன்மா அவைகளை யறிந்துகொண்டு நிற்கையானும் அவைகள் ஆன்மாவைவிட வேறு என்று கண்டு நீங்கிநிற்பதே தத்துவசுத்தியாம். இவை தசகாரியத்துள் தத்துவரூபதரிசனசுத்தியெனவும் இத்தத்துவசுத்தியிற் பிரகிருதிதத்துவம் இருபத்துநான்கும் கலாதி தத்துவம் ஏழுமாகிய முப்பத்தொன்று நீங்கவே அம்முப்பத்தொன்றுமாய் நின்ற மாயாமலம் நீங்கும். அது நீங்கவே வெட்டுவாளொழிந்தோனுக்கு அவ்வெட்டுவாளால் விளைகின்ற வெட்டுதற்றொழிலற்றாற்போல அம்மாயாமலத்தோடு அம்மாயாமலத்தால் விளைகின்ற கன்மமலமும் நீங்கும். அது நீங்கவே ஓர் தொழிலினைச் செலுத்துவிப்போனுக்கு அத்தொழின்முடிவில் அத்தொழிலினைச்செலுத்தும் பணியற்றாற்போல அம்முப்பத்தொருகருவிகட்குந் தானே முதன்மையாய்நின்று அவைகளைப் பிரேரிக்கின்ற சிவதத்துவங்கள் ஐந்துமாய்நின்ற மாயைமலமும் தனது பிரேரகத்தொழிலற்று நீங்கும். இங்ஙனம் தத்துவசுத்தியோடு மாயையுங் கன்மமும் மாமாயையுமாகிய மூன்றுமலமும் நீங்கினவெனவுங்கண்டுகொள்க.

முன்னின்ற தத்துவங்களையும் பின்னின்ற பேரிருளாகிய ஆணவத்தினையும் ஆச்சாரியன் அருளாற் கண்டுகழன்று அவைகளனைத்தினுக்கு மேலாகிய வறிவனாய்நிற்கின்றவன் நானே யென்று கருதல் ஆன்மரூபம். இனி அவ்வாணவமாவதியாது அதனை ஆசாரியரால் கழன்று நிற்றல் எங்ஙனமெனில் ஆசாரியரானவர் தத்துவங்களை விடுவிக்க விட்டுநின்ற சீடனை நோக்கி நீ இப்போது தத்துவங்களைக் கழன்றுநிற்கின்றாயே இனிமேலாகிலும் உன்னுருவமாவதியாது அதனைக்கூறுவாயாக என்று வினவ அப்போதுந்தன்னுருவத்தைத்தானுன்னியுன்னிப் பார்த் தொன்றுந் தோன்றாமற் பேரந்தகாரமாயிருக்கையாற் சுவாமி அடியேனுக்கு ஒன்றுந்தோன்றவில்லை, பேரந்தகாரமாயிருக்கின்றதே யென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய இது தான், தான், ஒன்றாயிருந்து அனேக சத்தியையுடைத்தாய் நெல்லிற்கு உமியும் செம்பிற்கு களிம்பும்போன்று உன்னையுந் தன்னையுங் காட்டாமல் அநாதி தொடுத்து முத்திபரியந்தமுமறைத்து உன்னைச் செனனமரணங்களிற் கறங்குபோற் சுழற்றித் துயர்செய்கின்ற ஆணவமாவதென்று திருவுளம்பற்ற, சுவாமி இவ்வாணவத்தின்றுயரம் அடியேன் பொறுக்கமாட்டேன் இனிமேலாகிலுமென் றிகைப்பு நீங்கத்தக்கதாக இரங்கி யிவ்வாணவத்தைக் கழற்றவேண்டுமென்றிரந்து நிற்ப, அப்போது இவ்வாணவத்தைக் கழற்றவேண்டுமென்று இவனுள்ளுதித்த வெண்ணமே ஊன நாடகமியற்றித் திருவருண்ஞான நாடகம் நவிற்றுதற்கு ஆரம்பித்த அவதரமாகையால் இங்கு இவன் திரோதானமல நீங்கியதென்று திருவுளஞ்செய்து பின்னருமிவ் வாணவத்தைக் கழற்றினாலன்றி யிவன் றிகைப்பு நீங்கித் தன்னுருவத்தைத் தான் காணமாட்டானென்று அவ்வாணவத்தைக் கழற்றுதற்கு ஆரம்பித்து நீ யுன்னுருவத்தை யுன்னி யுன்னிப் பார்த்து ஒன்றுந்தோன்றாமற் பேரந்தகாரமா யிருக்கின்றதென்று கூறினையே அப்பேரந்தகாரத்தைப் பகுத்துக்கண்ட நீயறிவனாய்நின்று காண்டியோ என்று அவனுக்கு அவ்வாணவங்கழன்று அறிவுவிளங்குதற்கு ஏதுவாக மெல்லவுபாயமா வினவ அதற்குச்சுவாமீ அறியாதவனாய்நின்றாற் குருட்டுக்கண் இருட்டினைப்பகுத்தறியமாட்டாதே அதுபோல அப்பேரந்தகாரத்தை அடிநாயேனும் பகுத்துக்காணமாட்டேனே அங்ஙனம் அப்பேரந்தகாரத்தைப் பகுத்துக் காண்டலால் அறிவனாய் நின்றே கண்டேனென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய இங்ஙனம் அறிவனாய் நின்றபடியே நின்று அப்பேரந்தகாரமாகிய வாணவத்தைப் பாரென்றருளிச் செய்ய பின்னுந்தான் அப்படியே அறிவுருவாய்நின்று அப்பேரந்தகாரமாகிய ஆணவத்தைப்பார்க்க அப்போது ஒளியின் முன் இருள் தோற்றப்படாதது போலவும், மிகு ஜலத்திற் பூமிதோற்றப்படாதது போலவும், மிகுந்த தழலிற் சலந்தோற்றப்படாதது போலவும், அவ்வறி வுருவத்தின் முன்னர்ப் பேரந்தகாரமாகிய ஆண

வந்தோற்றப்படாமையாற் சுவாமீ இப்போது அப்பேரந்தகாரமாய் வாணவத்தைக் காணேன் என்று அதிசயித்து விண்ணப்பஞ்செய்யும் இதுவே அவ்வாணவமகன்ற நிலை. இங்ஙனமே யறிவுருவாய் நின்று உன் திகைப்பு நீங்கி அவ்வாணவத்தைக் கழன்று நில்லென்று அநுக்கிரகஞ்செய்ய அறிவுருவாய் நின்று ஆணவத்தைக் கழன்று நிற்பனெனவறிக.

பஞ்சமலமு நீங்காத விடத்து அருளைபபெறுதல் அரிதாமாகையால் இவ்வாணவ நீக்கத்தோடு திரோதான மலமும் இவ்வாணவ மலமுமாகிய விரண்டுமலமு முற்கூறிய தத்துவ நீக்கத்தோடு மாயையுங் கன்மமு மாமாயையுமாகிய மூன்று மலமுமாக வைந்து மலமு நீங்கின, எனவுஞ் சகல கேவலங்களை நீங்காதவிடத்து சுத்தத்தினைப்பொருந்திச் சிவத்தினையடையக் கூடாதாகையான் முற்கூறிய தத்துவசுத்தியோடு சகலாவத்தையும் ஈண்டுக் கூறிய வாணவக்கழற்சியோடு கேவலாவத்தையு நீங்கியதெனவுங் கண்டு கொள்க.

ஆசாரியன் உனக்கு மேல் திருவருள் என்ற ஒரு பொருள் உள்ளது என்று திருவாய்மலர்ந்தருள அதற்குமேல் திருவருட்பிரகாசத்திற் பிரிவறக் கலந்து நின்று அப்பிரகாசத்தின் வலிமையைக்கொண்டு யாவையினும் வியாபித்து அறிகின்றவன் நானே ஆகையால் நானே தலைவனெனவெண்ணி நிற்றல் ஆன்மதரிசனம்.

திருவருளி லசைவின்றிச் செயலற்று அடங்கி நிற்றலே ஆன்ம சுத்தி.

கண்ணுக்கு ஓர் ஒளி கலந்துநின்று உணர்த்தினுலன்றித் தானுய்க் காணமாட்டாததுபோல நமக்குமோர் திருவருள் கலந்து நின்று உணர்த்தினுலன்றி நாமா யுணரமாட்டோமே யென்று அகமுகமாய் நின்றுன்னிப் பொறுத்துப்பார்த்து அறியுமிடத்துத் தன்னநுபவத்திலே அத்திருவருட் சொரூபம் பிரகாசமாய் நீருக்குள் தட்பம்போல் தன்னுட் பிரிவறவுயிர்க்குயிராய் விளங்கித்தோன்றுகையால் அங்ஙனம் உயிர்க்குயிராய் அவ்வருளைக்காண்டலே சிவரூபம்.

தான் அவ்வருளை உயிர்க்குயிராய்க் காண்டல்போல எவ்விடத்திலும் விளங்கக்காண்டலே சிவதரிசனம் அகண்டாகாரபரிபூரணமாய் உயிர்க்குயிராய் நிற்கின்ற திருவருளில் ஆதித்தனைக் கலந்த விழியினைப்போல இரண்டறக்கலந்து ஒன்றிநிற்றலே சிவயோகம்.

[இன்னும் வரும்]

சுப்பிரமணியபிள்ளை,
மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

தர்மி லோபி சம்வாதம்.

[முன் தொடர்ச்சி]

அவர்கள் யோக்யா யோக்யதையைக் கவனிக்கத் தக்கவர்களென்று நினையாதீர். தங்கள் நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லாமல் அதற்கு ஆனவர் ஆகாதவர் என்னும் வரைவில்லாதவர்களாதலின் அவர்கட்கு வரைவின் மகளிரென்னும் நாமமேற்பட்டது. தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் "அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார், இன்சொ லிழுக்குத் தரும்," அதாவது, ஒருவனை அன்பினால் விரும்பாமல் பொருள்பற்றி விரும்பும் மகளிர் அப்பொருள் கைக்கு வரும் வரையில் தாங்கள் அன்பினால் விரும்பினவராகச் சொல்லும் இனியசொல் அவனுக்குப் பின்னால் துன்பத்தைத் தரும், எனவும், "பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர், நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்," அதாவது ஒருவனுக்கு உள்ள பொருள் இவ்வளவென்று அளந்தறிந்து அஃது தங்கள் கைக்கு வரும் வரைக்கும் தமது குணவிசேஷங்களைச் சொல்லும் குணமில்லாத மகளிரது ஒழுக்கங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவர்களைப் பொருந்தாமல் விட்டுவிடுக, எனவும், "வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப், பூரியர்க ளாழு மளறு" அதாவது, உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்று நினையாமல் விலை கொடுப்பவர் யாவரையும் தழுவும் மகளிரது மெல்லிய தோள்கள் அக்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கழுந்தும் நரகமாம், எனவும், மற்றும் சில விவரங்கள் கண்டு கூறியிருக்கின்றனர். அன்றியும், நாலடியாரில், "விளக்கொளியும் வேசையர் நட்புமிரண்டும், துளக்கற நாடின் வேறல்ல—விளக்கொளியும், நெய்யற்ற கண்ணே யறுமே யவரன்பும், கையற்ற கண்ணே யறும்,' அதாவது, விளக்கினது பிரகாசமும் பொதுமகளிரது அன்பும் ஆகிய இரண்டையும் சந்சலமில்லாமல் யோசித்தால் வேறு வகைப்பட்டன அல்ல, விளக்கினது பிரகாசமும் நெய் வற்றியதக்ஷணமே நீங்கிவிடும், அவ்வேசையர் நட்பும் கைப்பொருள் நீங்கியதக்ஷணமே நீங்கிவிடும், எனவும், விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நூல் வழியானும் நமது அனுபோக வழியானும் உற்று நோக்கில் வேசையர் நட்பு ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியதே. கற்றுணர்ந்த விவேகிகளும் வேசையர் நட்புக் கொள்கின்றனரே யென்று நீர் ஒருக்கால் யோசிக்கவுங்கூடும். அப்படி அவர்கள் நேசிப்பராயின் பின்வரும் ஆபத்தின் காரணமாக மதிமயங்கி யழுந்துவாரென நினைப்பீராக. திருவிளையாடற் புராணம் இந்திரன் பழிதீர்த்த படலத்தில் "பையரா அணி

ந்தவேணிப் பகவனே அனையதங்கள், ஐயனும் வியாழப்புத்தேள் ஆயிடை யடைந்தானாகச், செய்யதாள் வழிபாடின்றித் தேவர்கோ னிருந்தானந் தோ, தையலார் மயலில்பட்டோர் தமக்கொரு மதியுண்டாமோ," அதாவது, படத்தையுடைய சர்ப்பத்தைத் தரித்த ஜடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமானுக் கிணையாகச் சொல்லப்பட்ட தேவகுருவாகிய வியாழபகவான் தேவேந்திர சபைக்குச் சென்றகாலையில் ரம்பை முதலானவர்கள் செய்யும் நடனத்தில் மயங்கிக்கிடந்த தேவராஜன் வந்தனை வழிபாடில்லாமலிருந்தனன். அய்யோ! பெண்களின் மையல்கொண்டவர்களுக்குப் புத்தியுண்டாகுமோ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அனேகர் விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு கிணற்றில் வீழ்வதற்கொப்பாக வேசிகளின் துர்க்குணங்கள் முழுவதும் தெரிந்துகொண்டே அவர்கள் ஸ்மரணையே வேதபாராயணமென்று நினைந்து மதிமயங்கி அவர்களின் மாயவலைக்குட் சிக்கி வியாதியாலும் வறுமையாலும் வருந்துவர். நீர் தீர்க்காலோசனை செய்து பார்த்தால் நான் சொல்லியயாவு முண்மையென விளங்கும்.

உலோபி:— ருதின் கெடுதி உரைத்தீர். அது இருக்கட்டும். பொதுமகளிரைச் சேரக்கூடாதென்றும் அவர்களாலனேக துன்பங்களுண்டாமென்றும் சொல்லுகிறீரே. நல்லது, காமநோயும் பசிநோயும் மற்றையர்க் கேற்பட்டது போலவே அவர்கட்கு மேற்பட்டதன்றோ? அப்படியிருக்க, நீர் சொல்லிவந்த நியாயங்களை யோசித்து அவர்களை ஒருவரும் நெருங்காவிடின், அந்நோய்களை அவர்கள் நீக்கிக்கொள்ளும் விதமெப்படி? சொல்லும் பார்ப்போம்.

தர்மி:— பேஷ் நல்லகேள்வி கேட்டீர்! கள் சாராயம் குத்தகையெடுத்தவர் நஷ்டமடைவாராதலால் எல்லாரும் கள் குடிக்கத்தான்வேண்டுமென்றும் சொல்லுவீர்போலும். எந்தக்காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கினாலும் நன்மை தீமைகளைப்பகுத்தறிந்து நன்மை விளையத்தக்க சற்கருமத்தைச் செய்து தீமைவிளையத்தக்க கெட்டகருமங்களை விலக்கவேண்டியதுதான் நமது கடமை. இங்ஙனம் பகுத்தறியாமல் மதிகெட்டு வேசியரிடிபட்டுப் பொருள் யாவுமவர் கையிலிட்டுத் துன்பத்திற் காளாகாமலிருப்பதுதான் நன்மை. ஆனால் மேற்சொன்ன குறள் நாலடியார்முதலிய நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கிறபடி வஞ்சகமுதலிய துர்க்குணங்களால் அவர்கள் யாவரையும் மயக்கக்கூடியவர்களாதலின் அவர்களிடம் எப்படிப்பட்டவரும் ஜாக்கிறதையாக இருக்கவொண்ணாது. விஸ்வாமித்திரரும் தேவதாசியாகிய மேனகையின் ஜாலத்தினால் மதிமயங்கி அவளைக்கூடிக்குலாவித் தவமகிமையிழந்துவிட்டனரென்றால் நம்போலியர் விஷயம் சொல்வானேன். ஆகிலும், அவர்களை மிகவும் நெருங்காமலிருந்தால் மாயைக்குள்ளாகமாட்டோம்

சிலர், வேசியர் மாயவலைக்குள்ளாகித் தமது லாபநஷ்டங்களை கவனியாமலும் புருஷரைப்பார்க்கிலும் பெண்கள் எண்மடங்கதிகமான காமம் உடையவர்களாதலால் நம்மனைவியாரைக்காமவிகாரத்திலழுந்தச் செய்வது மகா தோஷமென்று நினைத்துப் *பக்ஷத்திற்கொருமுறையேனும் பக்ஷத்துடன் கூடியிருக்கலாமென்று நினையாமலும் தாங்கள் சுகப்படுவதையே பெரிதாகவெண்ணி "தன்மனையாளைத்தனிமனையிருத்திப் பிறர்மனைக்கேகும் பேதையும்பதரே" என ஆகின்றனர். அந்தோ! கொடுமை!! கொடுமை!! வேசையரின் மாயாபாசத்தாற் கட்டுண்ட எத்தனையோ கனதனவான்கள் கடைசியாகத்தரித்திரத்திலழுந்தி வருந்துவதை நீர் பிரத்தியட்சமாகக்காணலாம். இத்தகைய வஞ்சகம் பொருந்திய வேசிகளையும் சூதரையும் நெருங்காமல் கூடியவரையில் ஜாக்கிரதையாயிருக்கச் செய்வது அறிவே. அவ்வறிவு விர்த்தியடையச்செய்வது கல்வியே. அக்கல்வி விர்த்தியடையச் செய்வது கற்றோரை வழிபட்டொழுகுவதே. கல்வியறிவே யெவ்வாற்றானும் பிரதானமாம். அஃதே யின்றியமையாத ஆஸ்தியாம். (குறள்) "அறிவுடையா ரெல்லாமுடையர் அறிவிலார், என்னுடைய ரேனு மிலர்," அதாவது, செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற் படைக்கவும் காக்கவும் படுதலின், அறிவுடையார் பிறிதொன்று மில்லாதாராயினும் எல்லாமுடையராவர், செல்வமனைத்தும் முன்னே அமைந்துகிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்கும் விதிவசத்தால் ஒருக்கா லழியுமிடத்துண்டாக்கவும் கருவியுடையரல்லாமையால் அவ்வறிவில்லாதவர் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலரே யாவர், என்பதாம். அப்படிப்பட்ட மாக்ஷிமைதங்கிய அறிவின் விர்த்திக்கேதுவாகிய கல்வியைக் கற்கவேண்டுமானால் (நீதிநெறிவிளக்கம்) "எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிந், துய்த்துணர் வில்லெனி னில்லாகும்—உய்த்துணர்ந்தும், சொல்வன்மை யின்றெனின் என்னா மஃதுண்டேல், பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து," அதாவது, கல்வி யெவ்வளவு கற்கவேண்டுமானாலும் நன்றாய்க் கற்றுத்தேறிய மெய்யாசிரியனை யடுத்துக் கீழ்ப்படிந்து கற்காவிடின் அக்கல்வி பயன்படாதாம், அம்முறையாகவே கற்றும் பிறர்க்குப் போதிக்கும் சக்தியில்லையெனின் அதுவும் பயனற்றதாம்; அவ்வித வல்லமையு மிருந்தால் பொன்னாலமைக்கப்பட்ட பூவானது மணங்கொண்டதை யொத்திருக்கும் என்றவாறு, நல்லாசிரியனையடுத்துக் கற்கவேண்டும். நல்லாசிரியனிலக்சணமாவது, (நன்னூல்) "குலனருள்தெய்வங் கொள்கை மேன்மை, கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை, நிலமலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும், உலகிய லறிவோ டுயர்குணமினையவு, அமைபவன் நூலுரை ஆசிரியன்னே," அதாவது, உயர்குடிப் பிறப்பும், ஜீவகாருணியமும், கடவுள் வழிபாடும், இவற்றாலுண்டான மேம்பாடும், பல நூல்களிலே பழகிய தேர்ச்சியும், (கல்விப்பொருளை

மாணக்கர் எளிதிலுணரும்படி) தொடுத்துச் சொல்லுகின்ற போதனு சக்தியும், நிலத்தையும், மலையையும், துலாக்கோலையும் பூவையும் ஒத்த குணங்களும், உலக நடையை அறிகின்ற அறிவும் இவைபோன்ற பிற வுயர்ந்த குணங்களும் பொருந்தியிருக்கப் பெற்றவன் நூலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியனுவான் என்பது. இந்த நியாயங்களெல்லாம் தெரிந்து நீர் கல்வி கற்காததால் வாய்க்கு வந்ததெல்லாம் பிதற்றுகின்றீர்.

(இன்னும் வரும்)

திருச்செங்கோடு } சே. கு. விசாகப்பெருமாள் முதலியார்.

---

*மானிடர் எழுபருவம்.

நானிலம் யாவுமோர் நாடக சாலையே
ஆண்பெண் அனைவரும் அதில்நடிப் பவர்தாம்
மறைவுந் தோற்றமும மற்றவர்க் குண்டு.
ஆயுள் நாளில் ஏயபல் வேடம
எடுத்தவர் புவியில் நடிப்பவ ராவர்
ஒவ்வொரு வருக்கும் எவ்வேழ் பருவமாம்
கக்கிக் கதறக் கைப்புறத் தேந்திச்
செவிலித் தாய்வளர் சவலைப் பருவமே
பருவங் களில்முதல் பருவம தாகும்.
தூண்டா நிற்ப வேண்டா வெறுப்பொடு
புத்தகப் பையுடன் நத்தைபோ லூர்ந்து
மினுங்கிய வதனம் சிணுங்கிச் சிணுங்கிக்
காலைப் பொழுதில் கல்விக் கழகம்
மெள்ளச் செல்லும் பள்ளிப் பிள்ளை.—பின்,
காதலித் திருக்கும் காரிகை தன்னின்
புருவம தன்னைப் புழுங்கிய மனத்தொடு

* இது ஷேக்ஸ்பியர் மகாகவி இயற்றிய "As you like it" என்னும் நாடகத்தில் 2-வது அங்கம் 7-வது காட்சியினின்றும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

தன்பா மாலை சாற்றித் துதித்து
மட்டிலா உலைபோல் நெடுயிர்ப் பெய்தும்
காதல னாகும் காளை.—அதன்பின்,
அதிசயச் சபதமும் அடர்புலித் தாடியும்
பேரழி யாவகை பேணுநல் லூக்கமும்
எதற்கும் சண்டைக் கிழுக்கும் படியாய்ச்
சடுதியிற் கோபம் ஜனிப்பதுங் கொண்டு
நீர்மேற் குமிழிபோல் நிலையிலாப் புகழ்பெறப்
பீரங்கி வாயிற் சிரங்கம் போக்கவும்
சித்தமா யிருக்கும் யுத்தவீ ரன்.—பின்,
செழிப்புறு சேவற் கொழுப்பினு லாகிய
பேரெழில் வாய்ந்த பேழைபோல் வயிறும்
நிர்த்தா க்ஷண்ய நேத்திர மிரண்டும்
வழங்குங் காலத் தொழுங்கின் படியே
நறுக்கிய தாடியும் முறுக்கிய மீசையும்
நல்லுப தேசமும் நாடறி வழக்கும்
இன்ன யாவும் இனிதுறக் கொண்ட
பண்பார் நீதி பதி.—அதன் பின்னர்,
கச்சற்றேகமும் கால்களிற் சோடும்
மூக்கிற் றரித்த நோக்கு கண்ணாடியும்
* இருகவுட் டோலாம் இரும்பை வீழ்ச்சியும்
பாலியத்தினிது பதிரப் படுத்திய
மேற் சோடிரண்டும் மிகப் பெரிதாம்படி
ஒடுங்கிச் சுருங்கிய ஓரிரு பாதமும்
ஆணவப் பெருங்குர லனைத்தும் இழந்து
குழவியின் குறுகிய குரலினைப் போன்று
கீச்சென ஒலிக்கும் பேச்சையும் கொண்டு

* இருகவுள் தோல்—இரண்டு கன்னத்திலும் உள்ளதோல்.

0தேசெலாங்குன்றிய மாசுலாங்குருபியே
ஆறும் பருவம் ஆம்.—அதன் பின்னர்,
பல்லும் பார்வையும் சொல்லும் சுவையும்
யாவையும் இழந்து யாவையும் மறந்து
§மறுவலும் சேயென மதித்தனர் வெய்துவோன்.
அடிக்கடி மாறு மிவ்வுற்புதசரிதை
முடியுமிக் காட்சி யொடு முடிங் திடுமே.

M. கோபாலகிருஷ்ணையர்,
அக்ராஸநாதிபதி, மாணவர் செந்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை.

பஞ்சாக்கரம்.

ஆன்மாக்கள் முத்தியடைதற்கு வேதாகமங்களில் விதிக்கப் பட்டுள்ள சாதனங்கள் பல. அவற்றுள் பஞ்சாக்கர தியான மும் ஒன்றாதலின் அதன் பொருளை ஒரு சிறிது ஈண்டெடுத்து விளக்குவாம்.

பஞ்சாக்கரமாவது:—நிற்குமுறை ஓதுமுறை யென இரண் டாம். அவற்றுள் கேவலம், சகலம், சுத்தம் என நிற்குமுறை மூன்றாகவும், தூலம், சூக்குமம், காரணம் என ஓதுமுறை மூன் றாகவும் கூறுப. முன்னர் நிற்கு முறையை விசாரிப்பாம். ஐந்து நாசரகிதமான பொருள், ஐந்தினது நாசரகிதமான பொருள், ஐந்துக்கு மேலான நாசரகிதமான பொருள் என நிற்குமுறை மூன்றும். அவை வருமாறு:— சிவன், அருள், ஆன்மா, திரோதம், மலம் ஐந்து நாசரகிதமான பொருள். இவ

0 தேசு எலாம் குன்றிய—அழகெல்லாம்போன
§ மறுவலும்—மறுபடியும்.

ற்றுள் அருளைச் சிவத்துடனும், திரோதத்தை மலத்துடனும் சேர்த்து பதி, பசு, பாசமெனவும்வழங்குவதுண்டு இதுபற்றியே

சிவனருளா விதிரோத மலமைந்து
மவனெழுத்தஞ் சினடைவாம்.

என உண்மைவிளக்கத்திலும்,

அஞ்செழுத்தினி லொருபுடை யரும்பதி அமரும்
வஞ்சமுற்றுள வொருபுடை பாசமாய் வதியும்
துஞ்சலின்றியே யொருபுடை பசுவெனத் துலங்கும்
அஞ்செழுத்தினில் மும்முத லறிந்தவர் பிறவார்.

என வள்ளலார் சாத்திரத்திலும் கூறியவாறுகாண்க.

இனி சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்னும் ஐந்து கிருத்தியத்தை நடாத்தும் பிரமன், விட்டுணு, ருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் ஆகிய ஐந்து மூர்த்திகள் ஐந்தினது நாசரகிதமான பொருள். இவ்வைந்து மூர்த்திக்கும் மேலான ஒப்புயர்வற்ற சுத்த சிவமே ஐந்துக்கு மேலான நாசரகிதமான பொருள். பிரம விட்டுணுவாதி மூர்த்திகளை நாசரகிதமான பொருளென்று சொல்லலாமோவெனின் சொல்லலாகாது. என்னை? உலகத்தில் அதிகாரப்பட்டங்களைப் பெறுவார்கள் அவ்வதிகாரப்பேரானே அழைக்கப்பெற்று அதினின்றும் நீங்கியபோது அப்பட்டம் அவர்க்கில்லாததாக, அதை வகிக்கும் ஏனையோர்க்கு வழங்குதலின் அதிகாரம் ஒரு நிலைத்தென்பதூஉம், அதைப்பெறுவார்க்கெல்லாம் அப்பேர் உரிமை என்பதூஉம் கண்கூடாய் விளங்குவதன்றே. அங்ஙனமே பிரம விட்டுணு வாதி மூர்த்திகளையும் சிருஷ்டியாதி அதிகாரங்களையும் வகுத்துக் கொள்க. மேற்கூறிய நிற்குமுறை மூன்றனுள் அநாதி கேவலத்தில் பதி, பசு, பாச மூன்றும் செயலற்றிருத்தலைக்குறிப்பிப்பதாகிய ஐந்து நாச ரகிதமான பொருள், ஆன்மாவுக்குக் கேவலாவத்தை. அங்ஙனமிருந்த ஆன்மா மலத்துடன் கூடி விளையாட ஆன்மாக்களை முத்தியிற் சேர்க்குங் கிருபைக் கடலாகிய சிவ பெருமான் சத்தியோடு கூடிப் பஞ்சகிருத்திய

விளையாட்டுச் செய்து அழுக்கை அழுக்கால் நீக்குவது போல மல நீக்கத்திற்காகத் தனுகரணாதிகளைக் கொடுத்ததைக் குறிப்பிப்பதாய ஐந்தினது நாசரகிதமான பொருள் ஆன்மாவுக்குச் சகலாவத்தை. இங்ஙனம் கருவிகரணாதிகளைப் பெற்று அவற்றோடு கூடி யான் எனதென மயங்கி நிற்குங்காலை முற்செய் தவத்தால் இதுகாறும் உண்ணின்றுணர்த்திய பரம்பொருளே முன்னின்றுணர்த்தக் குருவடிவா யெழுந்தருளி, "அவை யெல்லாம் நீயல்ல. உன்னுடையவைகளுமல்ல, சிவத்தோடு பிரிவற்றுள்ள ஆன்மாவே நீ. அங்ஙனம் நின்ற நீ என்றும் சிவத்துக்கடிமை தனுகரணாதிகளெல்லாம் சிவத்துக்கு உடைமை" யெனத் திரோத மலங்களைப் பிரித்து ஆன்மாவை சிவத்துள்ளடக்கும் ஞானோபதேசத்தைச் செய்ய அதனால் இந்திரியத்தின் வேறுவான் கண்டு முதல்வனது சீபாதத்தை யணைதலைக் குறிப்பிப்பதாய ஐந்துக்கு மேலான நாசரகிதமான பொருள் ஆன்மாவுக்குச் சுத்தாவத்தை. இவையே பஞ்சாக்கரத்தின் நிற்கு முறையாமென்க சத்து, சித்து, ஆனந்த நாம ரூபமும் அது. நிற்கு முறை முடிந்தது.

இனி ஓது முறையை விளக்குதும். பஞ்சாக்கரமாவது ஐந்தெழுத்துக்களாம். இவை தூலம், சூக்குமம், காரணம் (அதி சூக்குமம்) என முத்திறப்படும். இவற்றோடு மஹா காரணம் நிசானுபூதி சேர்ந்து ஐந்தென்றும் கூறுப. இவ்விரண்டும் காரணத்துளடங்கு மாதலின் முற்கூறிய மூன்றை மட்டும் விசாரிப்பாம். தூலமாவது, நமசிவய என்னும் எழுத்துக்கள். இவை வணங்குகின்றேன் சிவனை நான் என்னும் பொருளைத் தரும். ஆன்மா அறிவுடைப் பொருளா யிருப்பினும்; கருவிகளோடு கூடிய வழி ஒன்றையும் அறிய இயலாது கிடக்கும் கேவலத்தையும் குறிக்கும். திரோதம் மலம் சிவம் அருள் ஆன்மா என்னும் பொருள்களையும் முறையே தரும்.

இனி சூக்கும பஞ்சாக்கரமாவது சிவயநம என்னும் ஐந்தெழுத்துக்களாம் இவை சிவனை நான் வணங்குகின்றேன் என்னும் பொருளைத்தரும். ஆன்மா கருவிகளோடு கூடிய சகலத்தையும் உணர்த்தும் சிவம், அருள், ஆன்மா, திரோதம், மலம் என்னும் பொருள்களையும் முறையே தரும்.

இனி காரண (முத்தி) பஞ்சாக்கரமாவது:—மலதிரோத அட்சரங்கள் நீங்க சிவ அருள் அட்சரங்கள் முன்னும் பின்னும் ஆன்ம அட்சரம் மத்தியிலும் பொருந்த விளங்கும் ஐந்தெழுத்துக்களாம். இவை சிவமே நான் நானே சிவம் என்னும் பொருளைத்தரும். ஆன்மா கருவிகளை யெல்லாம் தான் அன்றென நியதி செய்து அவற்றின் வேறுவான் காணவே தமது முதல்வனது சீபாதத்தை யணைந்துள்ள சுத்தாவத்தையையும் குறிப்பிக்கும். சிவம் அருள் ஆன்மா சிவம் அருள் என்னும் பொருள்களையும் முறையேதரும். இதை சிவம், அருள், ஆன்மா அருள் சிவமாகவும் கூறுப. அவரெல்லாம் அவ்வாறு உச்சரிப்பின் பிராணவாயு பூரகத்தையுறாது ரேசகமாதலையும், பூரகமில்வழி கும்பகம கூடாதென்பதையும், வகாரமாகிய வருளினாலே யகாரமாகிய உயிர் அவ்வகாரத்திற்குஞ் சிவமாகிய சிகாரத்திற்கும் நடுப்பட்டு நிற்பது முறைமை என்னும் திருவருட்பயன் பொருளுண்மையையும் உற்று நோக்கிலர். இவற்றுள் தூலபஞ்சாக்கரம் கேவலாவத்தையில் நின்று வணங்குதலைக் குறிப்பிப்பதாலும் அவ்வணக்கத்திற்குப் பலனாகி கேவலத்தினின்றும் விடுத்துச் சகலத்திற் செலுத்துமாதலானும் போக சாதனமாம். சூக்கும பஞ்சாக்கரம் சகலத்தினின்று வணங்குதலைக் குறிப்பிப்பதாலும் அவ்வணக்கத்திற்குப் பலனாகி சகலத்தினின்றும் விடுவித்து சுத்தத்திற் பிரவேசிக்கப் பண்ணுமாதலானும் முத்திக்கு முதற் சாதன

மாம். காரண பஞ்சாக்கரம் சுத்தத்தினின்று வணங்குதலைக் குறிப்பிப்பதாலும் முத்தியில் நிலைக்கப்பண்ணு மாதலானும் முத்திக்கு முக்கிய சாதனமாம் இது பற்றியே..............."நம் முதலா வோதிலரு ளுடாது நாடுமருள், சிம்முதலா வோதுநீ சென்று" என உண்மை விளக்கத்தினும்

ஆசினவா நாப்ப ணடையா தருளினல்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு. என திருவருட்பயனிலும் கூறியவாறு காண்க.

ஆதலின் போகத்தை விரும்புவோர் சமய குரவரால் தூலபஞ்சாக்கரத்தையும், முத்தியை விருப்புஞ் சாதகர் ஞான குரவரால் முன்னர் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தையும் பின்னர் காரணபஞ்சாக்கரத்தையும் உபதேசிக்கப் பெற்றுச் செபிக்கவேண்டும். செபிக்கவே திருவருளால் நிற்கு முறையின் அனுபவம் பிரத்தியக்ஷமாகும். ஆயினும் தேகமுள்வழிப் பயிற்சி வசத்தால் விருப்பு, வெறுப்பு, ஏகதேசக்காட்சி, விபரீத உணர்வு தோன்றிப் புறத்துச் செல்லும் அறிவை மடக்கி, அகத்தில் ஒருகுறியில் நிறுத்தி நிட்டை கூடுதற்கு முத்தி பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி ஓதவேண்டும். இது சீவன்முத்தி. இன்னிலை முதிர்ச்சி பரமுத்தியைத் தரும். இன்னும் இதன் விரிவெல்லாம் சிவஞானபோத முதலிய நூல்களினும் ஞானாசாரியரிடத்தும் கண்டும் கேட்டும் தெளிக. சுபம்.

இங்ஙனம்,

பொ. மு. முத்தயபிள்ளை,

உபஅக்கிராசனாதிபதி,

சைவசித்தாந்தசபை,

தூத்துக்குடி.

மனிதனது எழுகூறு.

(முன்தொடர்ச்சி)

இந்த சப்தமகாதலங்களுக்கும் சப்தமகாமண்டலங்கள் என்றும் பெயர். இத்தலங்களின் பூதங்கள் அல்லது தத்துவங்களுக்கு மகா பூதங்கள் என்று பெயர். தலங்கள் என்று சொல்லினும் அவைகள் வேறு வேறு இடங்கள் அல்ல. அவைகள் எங்கும் கலந்திருக்கின்றன. முதலாவது மகாதலமாகிய பிருதிவி மகாதலத்தில் மற்ற மேலாறு தலங்களும் உள்ளும் புறமும் ஊடுருவிப் பாய்ந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மகாதலத்திலும் அணுக்கள் உண்டாகும் விதத்தை கவனித்துச் சிந்தித்தால் இது தெளிவாய் விளங்கும்.

நாம் வசிக்கும் பூலோகத்திலுள்ள பொருள்கள் எழு நிலைகளாயிருக்கின்றனவென்றும் ஒருநிலைப் பொருளை வேறு நிலைக்குக் கொண்டுவரலாமென்றும் எல்லா நிலைகளுக்கும் அதிக தடிப்பாகிய பிருதிவி நிலைப் பொருளை அப்பு, தேயு, முதலிய மேல்நிலைகளுக்குக் கொண்டுபோகலாம் என்றும் எந்நிலையிலிருக்கினும் நமது பூலோகப் பொருள்கள் எல்லாம் பிருதிவி மகாதலப் பொருள்களே என்றும் முன் சொல்லினோமல்லவா? இப்பொழுது பிருதிவி மகாதலத்தின் ஏழாவது நிலை அல்லது ஆதி நிலை அணுவைப்பிரித்தால் அது இந்த பிருதிவி மகாதல அணுத்தன்மை நீங்கி அடுத்த மேல்தலமாகிய இரண்டாவது தலம் அல்லது அப்பு மகாதல அணுக்களாய் உடைந்துபோகும். அவ்வணுக்களைப் பார்க்க ஊனக் கண்களால் முடியாது.

ஒவ்வொரு மகாதலத்திலும் பல உலகங்கள் உள. இவ்வுலகங்களைத்தான் சப்த லோகங்கள் என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. பிருதிவி மகாதலத்திலுள்ள லோகத்திற்குப் பூலோக மென்றும், பூ வென்றும் பார் என்றும் பெயர். இதுதான் நாம் வசிக்கும் லோகம். நாம் விழித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அதாவது ஜாக்கிரதாவஸ்தையிலிருக்கும்பொழுது இவ்வுலகத்தில் அதாவது இந்தத் தலத்தில் அல்லது மண்டலத்தில் நமது சைதன்னியம் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது மகாதலத்தின் லோகத்திற்குப் புவர் லோகமென்றும் மூன்றுவது மகாதலத்திற்குச் சுவர் என்றும் பெயர். இவை இரண்டிலும் முறையை சொற்பனம், சுழுத்தி அவஸ்தைகளில் நமது அறிவு செல்லுகின்றது. சாதாரணமாய் மனிதர்களுக்கு இம்மூன்றுலகங்களில் தான் சஞ்சாரமுண்டு. மற்ற லோகங்களுக்குச் சிவயோகிகளும் சிவஞானிகளுந்தான் செல்வார்கள்.

அடியிற்கண்ட பீடாகாரம் இம்மகா தலங்

மகாதலங்கள்.	லோகங்கள்.	எதிர்முனைகள் அல்லது கீழ்முனைகள்.	மகா பூதங்கள்.	இவைகளில் தொழில் புரியும் ஈஸ்வர மூர்த்தங்கள் அல்லது தேவதைகள்.	அவஸ்தைகள்.
7	சத்திய லோகம்	அதலம்	ஆதி	நாதம்-சிவம்	மகாபர துரியா தீதம்
6	மகாலோகம்	விதலம்	அநு பாதகம்	விந்து-சக்தி	பர துரியாதீதம்
5	தபலோகம்	சுதலம்	ஆகாசம்	சதா சிவன்	துரியாதீதம்
4	சனலோகம்	தராதலம்	வாயு	மகேஸ்வரன்	துரியம்
3	சுவர்லோகம்	இரசா தலம்	தேயு	ருத்திரன்	சுழுத்தி
2	புவர்லோகம்	மகா தலம்	அப்பு	விஷ்ணு	சொற்பனம்
1	பூலோகம்	பாதாளம்	பிருதிவி	பிரமா	ஜாக்கிரம்

காமவுடலானது இரண்டாவது தல தத்துவ அணுக்கள் அல்லது அப்பு பூதத்தால் கட்டப்பட்டது. இந்தப் பூதத்தினால் உண்டாகிய கோரமானது "நான்" என்னும் ஜீவாத்துமா புலன்களின் வாயிலாக விஷய அனுபவம் பெறுகிறதற்கு ஏதுவா யிருக்கின்றது. இரண்டாவது தல தத்துவத்தின் சிறப்புக் குணம் இது. காமவுடல் ஸ்தூல தேகத்தைப் பார்க்கிலும் பிரகாசமுள்ளது. ஆகையால் மேனாட்டுப் பெரியோர்கள் இத்தேகத்துக்கு ஆஸ்ட்ரல் (Astral) தேகம் என்று பெயர் கொடுத்தார்கள். "ஆஸ்ட்ரல்" என்றால் நக்ஷத்திரமயமான அல்லது மீனொளியான

களைப்பற்றி பலவிவரங்களைக்காட்டும்.

வேறு பெயர்கள்.	தொழில் செய்யும் பணிக்ஜை—பா கூறுகள்.	கோசங்கள்.	ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணங்கள்.
மகாபரநிர்வாணம்			
பரநிர்வாணம்			
நிர்வாணம்	ஆத்துமா அல்லது பரம்	ஆத்துமா	ஆத்துமா
புத்தி அல்லது அறிவு	அறிவு அல்லது பரமாத்துமா	ஆனந்தமய கோசம்	மகாகாரணம்
மனம்	மனசு அல்லது ஜீவாத்துமா	விஞ்ஞானமய கோசம்	காரணம்
காமம்	காமவுடல் அல்லது விலங்கான்மா	மனோமய கோசம்	சூக்ஷ்மம்
ஸ்தூலம்	பிராணன நுண்பூதவுடல் திண்பூதவுடல்	பிராணமய கோசம் அன்னமயகோசம்	ஸ்தூலம்

வென்று அருத்தம். ஆகையால் காமவுடலுக்கு மீனொளி தேகம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு. காமதேகமானது ஸ்தூல தேகத்தைப் பார்க்கினும் பெரிதானது. அது ஸ்தூல தேகத்திற்குள் பரவி வெளியே அதை எப்பக்கத்திலும் சுற்றிப் பரவிக்கொண்டிருக்கின்றது. பக்குவமடையாமல் மிருகங்களை யொத்து ஆகாரம் பயம் நித்திரை மைதுனம் என்னும் உடல் வாழ்க்கைச் செயல்கள் மாத்திரம் பெரும்பான்மை பொருந்தி மனம் புத்தி முதலிய சூக்ஷ்மக் கருவிகள் நன்றாய் விகசிதமடையாமல் இருக்கும் வேடுவர்களைப் போன்ற அபக்குவிகளுக்குக் காமவுடல் தீர்ந்த உருவம்

பெருமல் மேகங்களைப்போலும் புகையைப்போலும் மொத்தாகாரமா யிருக்கின்றது. அறிவு அல்லது சைதன்னியமிருந்து விளையாடுவதற்குத் தனியாய்ச் சுபம்பான வாகனமா யுதவுதற்குக் கூடாதது, ஸ்தூலதேகத்திற்குப் புறம்பே சுமார் ஒரு அடி அளவு பரவியிருக்கின்றது; ஆழ்ந்த நித்திரையில் அது ஸ்தூல தேகத்தினின்றும் பிரிந்து விலகி அதைவிட்டுத்தூரம் செல்லாமல் அருகிலேயே யிருக்கின்றது; அதற்குள்ளிருக்கும் மனதும் ஸ்தூலதேகம் எவ்வளவு தூக்கத்தில் அயர்ந்து இருக்கின்றதோ அவ்வளவு அயர்ந்திருக்கின்றது; ஆனால் இக்காமவுடலின் இயல்புக்கு இனமான புவர்லோக சக்திகளால் இக்காமவுடல் தாக்கப்படக்கூடியது; காமக்குரோதிகள் சம்பந்தமாகிய சொற்பனங்களுக்கு இடமானது. மனம் புத்தி முதலிய சூக்ஷ்மகருவிகள் விகசிதமடைந்த நடுத்தரமான பக்குவமனிதனுக்குக் காமவுடல் மிகவுந் தெளிவாய் வரையறுக்கக்கூடிய உருவமமைந்து நித்திரையில் ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு நீங்கியிருக்கும்பொழுது அந்தமனிதனைப்போலவே தெளிவாயிருக்கின்றது; நித்திரையில் ஸ்தூலதேகத்தின் கவர்ச்சியினால் வெகுதூரம்போகாமல் இழுக்கப்பட்டிராமல் புவர்லோகத்தில் பலவிடங்களில் புவர்லோகபூதங்களின் வேகத்தினால் இங்குமங்கும் அடித்துத்தள்ளப்பட்டுத் திரிகின்றது. ஆனால் அதைச்சூழ்ந்து இருக்கும் பொருள்கள் விஷயங்கள் முதலியவைகளின் பிரஞ்ஞைகிடையாது. சிப்பியைப்போல மனதைச்சூழ்ந்துமூடி, மனம் அந்தச்சிப்பிக்குள் தூங்காமல் சுறு சுறுப்பாய்த் தொழில் செய்துகொண்டிருந்தாலும் காமவுடலாகிய சிப்பியை அறிவின் சுயம்பான வாகனமாய் உபயோகப் படுத்தக்கூடிய திராணி அம்மனத்திற்கில்லை. * பரிணாமவிகசிதத்தால் உன்னதபக்குவ

---

* சிருஷ்டிமார்க்கத்தைப்பற்றிப் பல அபிப்பிராயங்களுள. அவைகளில் ஒன்றாவது பிரபஞ்சம் ஒன்றுமில்லாத சூனியத்தினின்றும் தோன்றினதல்ல ஆனால் ஆலம்வித்தில் பூரணமாகியவிருக்ஷம் எப்படி சூக்ஷ்மமாயடங்கியிருந்து பக்குவகாலத்தில் இலை யரும்பு பூ காய் பழம் முதலியவைகள் விரிகின்றனவோ அதுபோல் மாயையில் இப்பொழுது தோன்றி யிருப்பனவும் இதற்குமுன்தோன்றினவும் இனிமேல் தோன்றப்போவனவுமாகிய சகல பிரபஞ்சமும் சூக்ஷ்மமாய் மறைந்துகிடந்து பக்குவகாலத்தில் கிரமமாய்ப் பலவிதப்பொருள்களும் மலர்கின்றனவென்று சொல்வது. இந்த அபிப்பிராயத்திற்கு **பரிணாம விகசிதவாதம்** அல்லது **பரிணாம வாதம்** என்று பெயர். உலகம் மாயையினின்றும் பரிணமித்தது என்று சொல்லுவார்கள். மனிதனுக்கும் மனம் புத்தி முதலியவைகளிருந்தபோதிலும் ஆதியில் அவன் மிருகத்தையொத்திருந்து நாளாவட்டத்தில் அவனது பலசக்திகளும் பையப்பைய விகசிக்கின்றன. மனிதப்பரிணாமவிகசிதம் என்று அவனுடைய

மடைந்த மனிதனிடத்தில் மாத்திரந்தான் காமவுடல் பூரண உருவமைந்து உயிர்க்கின்றது. மேலும் ஸ்தூல தேகமானது இப்பூவுலகத்தில் அறிவு னின்று விளையாடித் தொழில் செய்வதற்கு எவ்வளவு வாகனமாயிருக்கின்றதோ அவ்வளவு பூரணமாய் புவர் லோகத்தில் இப்படிப் பக்குவமடைந்த மனிதனுடைய காமவுடல் அறிவுக்கு வாகனமாயிருக்கின்றது.

[இன்னும் வரும்]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை.

மேனாட்டுக் கலாஞானம்.

முற்கூறு.

[முன் தொடர்ச்சி]

கருவங்கம் என்று சொல்லப்பட்ட காரீயத்தின் குழி கனம் 11·45. அதாவது சற்றுக்குறைப பதினொன்றரை. இதின் அருத்தம் என்னவென்றால் இந்த உலோகமானது நீரைப்பார்க்கிலும் சுமார் பதினொன்றரைப்பங்கு அதிகம் கனமுள்ளதுஎன்பதாம். ஆகையால் ஒரு கருவங்கபாளத்தை யெடுத்து அதை நான்கு பக்கங்களும் ஒருஅங்குல நீளமிருக்கும்படி சதுரித்து அதில் முன் சொன்ன குழலில் நிற்கும் நீர் ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் பதினொன்றில் ஒன்று (1/11) என்னும் அளவுக்குச் சற்று குறைந்த அளவான உயரம் துண்டித்துக் கொண்டு அந்தத்துண்டைக் குழலில் நீருக்குப்பதிலாகச் செலுத்தி நிற்கவிட்டால் இந்தக்கருவங்கப் பாளத்தின் துண்டு குழலின் அடியில் நீர் எவ்வளவு தாக்கம் செய்ததோ அவ்வளவே தாக்கத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும்.

ஆனல் கருவங்கத்திற்கும் நீருக்கும் ஒரு வித்தியாசம் காணலாம். இவ்வித்தியாசம் நீருக்குள்ள சலிலத்துவத்தைப்

வளர்ச்சியைச் சொல்லுவார்கள். பரிணம விகசிப்பின் பலசாரங்களினுல் பக்குவங்களும் மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்று பலவாயிருக்கின்றன.

பொறுத்ததாயிருக்கின்றது. கருவங்கமானது குழலின் அடியில் மாத்திரம் தாக்கம் செய்யும் பக்கங்களில் செய்வதில்லை. ஆனால் நீரோ எல்லாப் பக்கங்களிலும் தாக்கம் செய்கின்றது. குழலின் அடிக்குச் சற்று மேல் அதன் பக்கத்தில் ஒரு சிறு துவாரம் செய்து அந்தத் துவாரத்தை ஒரு கார்க்கினால் அடைத்து வைத்தால் அந்தக் குழலுக்குள் சென்ற கருவங்கபாளமானது கார்க்கின்மேல் தாக்கஞ் செய்வதில்லை. இந்தப்பாளமானது எவ்வளவு உயரமிருந்தபோதினும் கார்க்குச் சற்றும் தாக்கம் பெறாது. ஆனால் நீர் ஸ்தம்பமானது போதுமான உயரம் குழலிலிருந்தால் அடியில் கார்க்கு இருந்த போது அதை எவ்வளவு விசையாய் வெளியே தள்ளிற்றோ அவ்வளவு விசையாகவே குழலின் பக்கத்திலிருக்கும் கார்க்கையும் வெளியே தள்ளும். ஆகையால் கீழ் நோக்கமாகச் செய்தல் போலவே பக்கங்களிலும் நீர்த்தாக்கம்செய்கின்றது என்பது விளங்குகின்றது.

ஒரு கண்ணாடிக் குழலை ப எழுத்தைப்போல் வளைந்து அதில் ஒரு கரத்தில் நீர் விட்டால், குழலின் வளைவு எவ்விதமிருந்தபோதினும் அல்லது அதின் இருகாரங்களின் பருமனும் வாட்டமும் எவ்வகையாயினும், அக்குழலின் இருகாரங்களிலும் நீர் எப்பொழுதும் ஒரே மட்டத்தில் நிற்கும். புஷ்பச்செடிகள் முதலியவைகளுக்கு மெதுவாய் நீர் விட ஏற்பட்ட நீர்த்தூவி அல்லது நீர்ப்பாய்ச்சி என்னும் கருவியில் உள்ள நீர் எப்பொழுதும் பீலியிலும் பாண்டத்திலும் ஒரே சமநிலையில் நிற்கின்றது யாவரும் கண்டதே.

இது இப்படித்தானிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் ப எழுத்துப்போன்ற குழல் அல்லது நீர்ப்பாய்ச்சிபோன்ற கருவியின் ஒரு பகுதியிலிருந்து வெளியே ஓடப்பார்க்கும் நீரின் விசையானது நீர் வெளியே புறப்பட்டுப் போகக்கூடிய கண்ணுக்குமேல் நீர்ப்பரப்பின் *நேருச்ச உயரத்தைப் பொறுத்து இருக்கின்

---

* நேருச்ச உயரம் அல்லது உச்சஉயரம் என்பது நீரின் மேல்பரப்பிலிருந்து பூமிமட்டத்திற்குச் செங்குத்தாய் வரையப்படும் ஒரு கோட்டின வழியாய்

றது. ஆகையால இந்த உச்ச உயரத்திற்குச் சரியான உயர முள்ள எந்த நீர் ஸ்தம்பமும் அந்த விசையைச் சமப்படுத்த வேண்டும்.

இரு முனையும் அடைபடாமல் திறந்திருக்கும் ஒரு கண்ணாடிக்குழலை நீருள்ள ஒரு அண்டாவில் வைப்பதினாலேயே "ஒரு நீர்ஸ்தம்பமானது அதனுடன் தொடுப்புள்ள வேறொரு நீர்ஸ்தம்பத்தின் மட்டத்திலேயே எப்பொழுதுமிருக்கும். ஏறவும் குறையவுஞ்செய்யாது" என்னும்உண்மையை மிகவும்இலேசாகக்காணலாம். குழலை எப்படிவளைத்தாலும் சாய்த்தாலும் அதன் கீழ்முனை விசாலமாயினும் நெருக்கமாயினும அக்குழலுக்குள்ளிருக்கும் நீர்ஸ்தம்பம் வெளியே அண்டாவிலிருக்கும் நீரின்மட்டத்திற்குச் சரியாயிருக்கும். இவ்விடத்தில் குழலின் கடினமாகிய கண்ணாடிச்சுவர் குழலுக்குள்ளிருக்கும் நீர்ஸ்தம்பத்திற்கும் அண்டாவிலுள்ள நீருக்கும் குழலின் அடிமுனை வழியைத்தவிர மற்றஎல்லாப்பக்கங்களிலும் சம்பந்தத் தொடர்பு இல்லாமல் தடுத்துவிடுகின்றது என்பது பரிஷ்காரமாய்த் தெரிந்த விஷயம்.

செல்வம் நிறைந்த நகரங்களில் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் குழாய்களின் வழியாய் வெகுதூரத்திலிருந்து சுத்தஜலம் கொண்டுவரப்படுகின்றது. இந்தக்குழாய்களில் திருகு குச்சுக்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைததிருப்புவதினால் நீரை வெளியே வரவும் அடைக்கவும்செய்யலாம். உயர்ந்த மேல்மச்சுக்களிலும் இக்குழாய்களின் வழியாய் நீர் கொண்டுபோயிருப்பார்கள். அவ்விடங்களிலும் குச்சுக்களைத்திருப்பி நீர் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும் இவ்வீட்டுக்குழாய்கள் சிறியவை. இவைகள் வீதியில் இருக்

அளக்கும் உயரமாம். ஒருநூலையெடுத்து அதின் ஒரு நுனியில் ஒரு ஈயக்குண்டைக்கட்டி மற்றநுனியை விரலினால் பிடித்து நூலைத்தொங்கவிட்டால் அந்தநூல் நிற்கும்சிலையின் பாதைக்குச் செங்குத்துக்கோடு அல்லது நேர்கோடு என்று பெயர். ஈயக்குண்டுகட்டித்தொங்கும் நூலுக்குத் தூக்குநூல் என்றுபெயர். நாம்விரல்களினால் பிடித்திருக்கும் நுனியை நீர்ப்பரப்பின் மட்டத்திற்கு நேராகவைத்துத் தூக்குநூலைத் தொங்கவிட்டால் அந்தநூலின் பாதையானது உச்ச உயரமாகும்.

கும் ஒரு பெரிய குழாயுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும். இக்குழாய்க்கு தலைக்குழாய் அல்லது தலை யென்றும் இங்கிலீஷில் மெய்ன் (Main) என்றும் பெயர். இதினின்றும் புறப்படும் சிறிய வீட்டுக் குழாய் பல விதமான திருகல்களுடன் வீட்டுக்குள் வந்து வீட்டின் முகட்டில் வைத்திருக்கும் தொட்டியில் நீரை நிறைத்து அத்தொட்டியினின்றும் பல சிறு குழாய்களின் வழியாய் வீட்டின் எல்லாப்பக்கங்களிலும் நீர் செல்லுகின்றது. தலைக்குழாயைப்பிடித்து அது எங்கு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதென்று தொடர்ந்து போனால் அது வெகு தூரம் பூமிக்குள் பல விதமாய் உயரவும் தாழவும் போய் கடைசியாய் நீரியந்திரம் இருக்கும் இடத்தைச் சாரும். இவ்விடத்தில் ஒரு மிகப்பெரிய தொட்டி அல்லது தடாகத்துடன் இந்தத்தலைக்குழாய் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும். இந்தத்தொட்டி அல்லது தடாகம் நகரத்தில் வீட்டு முகடுகளில் வைத்திருக்கும் சிறு தொட்டிகளின் உயரத்தைப்பார்க்கிலும் உயரமாயிருக்கும். ஆகையால் தடாகமும் தலைக்குழாயும் வீட்டுச் சிறு குழாய்களும் சேர்ந்து ஒரு பெரிய ப எழுத்துப் போன்ற குழாயாயிருக்கின்றன. ஆகையால் வீட்டுக் குழாயின் நீர் தடாகத்தில் உள்ள நீரின் உயரத்திற்கு மேலெழப்பார்க்கின்றது. ஆனதால் வீடுகளின் மேல் மச்சுக்களிலும் நீர் தாராளமாய் வருகின்றது.

[இன்னும் வரும்]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

ஹெலெநாம்பாள்.

"அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்."

[தொடர்ச்சி]

கொஞ்சகாலத்தில் ஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் இந்த அற்புதங்களையெல்லாங்கண்டு சாதாரண மனிதர்களுக்குத் தெரியாத ஏதோ ஒரு சக்தியிருப்பதாக நம்பினார்கள். ஹெலெ

நாம்பாள் காட்டின காக்ஷிகளை யெல்லாம் ஏழுபகுப்புக்களாகப் பிரிக்கலாம்.

1. மனத்தில் எண்ணிக்கொண்டவினுக்களுக்கு நேராகவும் தெளிவாகவும் எழுத்துமூலமாகவும் வாக்குமூலமாகவும் விடையளித்தல்.

2. பலவிதவியாதிகளுக்கும் அவிழ்தங்கள் சொல்வதும் அவ்வியாதிகள் நீங்குவதும.

3. வேறுயாருக்குந்தெரியாத இரகசியங்களை வெளியிடுதல். முக்கியமாய் நிந்தைபேசி ஐயப்பட்டவர்களுக்கு அவர்களுக்குமாத்திரம் தெரிந்து மற்றவர்களுக்குத்தெரியாத இரகசியங்களைத் தட்டுகள் வெளிப்படுத்தின.

4. மனிதர்களுடைய கனத்தையும் மற்றப்பொருள்களின் கனத்தையும் இஷ்டம்போல் மாற்றுதல்.

5. ஹெலெநாம்பாள் கேள்வியினுலும் பார்வையினுலும் தெரிந்திராத மனிதர்களிடத்திலிருந்து கேள்விகள் கேட்டுவரும் கடிதங்களுக்குக் கடிதங்களைப்பாராமலேயே விடை யெழுதி விடையிருக்கும் கடிதங்கள் யாரும் எதிர்பாராத அந்தரங்கமான இடங்களில் போயிருந்து கிடைப்பது. உதாரணமாக லீயண்டைன் என்னும் நாமந்தரித்த ஒரு பெண் தான் விவாகம் செய்துகொள்ள எண்ணியிருந்த வாலிபன் சென்ற இடமும் அவன் என்னவாயினுன் என்றும் தெரியாதவளாய் அவன் பெயரை வேண்டுமென்றே சொல்லாமல் ஒளித்து அவன் சரிதம் தெரியவேண்டி எழுதிக் கேட்டாள். அதற்குப் பதில்கடிதம் அவளுக்குத் தெரியாத கையெழுத்தில் எழுதி அந்த வாலிபன் பெயரையும் கண்டு அவளுடைய பூட்டியிருந்த பெட்டிக்குள் பூட்டி வைத்திருந்த வேறு சிறு பெட்டிக்குள் கிடைத்தது.

6. திடீரென அங்கிடத்திலேயே கிடைக்காத பொருள்கள் வரல்.

7. ஹெலெநாம்பாள் கட்டளை யிட்டபோதெல்லாம் ஆலயத்தில் வாத்திய முழங்கல்.

ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் அவளுடைய சக்தியைப்பற்றி திருப்தியாயும் அவளுடைய மிக நெருங்கிய பந்துக்கள் நம்பாமலிருந்தார்கள். பந்துக்களில் கடைசியாக லீபணிட் எனநாமந்தரித்த அவள் சகோதரனும் அவள் தகப்பனும் நம்பாமலிருந்தார்கள். ஒருநாள் ஒரு அற்புதக் காக்ஷியினால் அவள் சகோதரனுடைய சந்தேகம் நிவர்த்தியாயிற்று.

ஒரு நாள் ஹெலெநாம்பாள் தங்கியிருந்த அவள் தங்கை வீட்டில் அனேக ஜனங்கள் வந்திருந்தார்கள். அவள் சகோதரனும் அவ்விடத்திலிருந்தான். அவன் வெகு பலசாலி. லத்தீன் பாஷையும் ஜேர்மன் பாஷையும் ஐயமறக்கற்றவன். தர்க்க்சாஸ்திரத்தில் நிபுணன். ஆனால் நிரீசுவரவாதி. எதையும் ஆராய்ந்தறியாமல் நம்பாதவன். இவன் தனது சகோதரி ஹெலெநாம்பாள் இருந்த குரிச்சியின்பின் அதைத்தொட்டு நின்றுகொண்டு அவள் அவ்விடத்திலிருந்த ஜனங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவள் பேசிக்கொண்டுவரும்பொழுது வெகு இலேசானபொருள்களைத் தூக்கக் கூடாதபடி மலைபோற்கனமாகவும் மிகவும் கனமுள்ளபொருள்களை இறகுபோல் இலேசாகவும்செய்யக்கூடிய மனிதர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று கூறினள்.

"உன்னாலும் இது முடியுமென்று பொருள் படுமாறு சொல்லுகிறதாகத் தோன்றுகிறதே" என்று குத்திரமாய் அவள்சகோதரன் சொன்னான். "நானும் ஒவ்வொரு காலங்களில் அப்படிச் செய்திருக்கிறேன்" என்று ஹெலெநாம்பாள் கூறினள். அப்பொழுது உடனே அவ்விடத்திலிருந்தவர்களெல்லாரும் அப்படிச் செய்துகாட்ட வேண்டினார்கள். அவ்விடத்தில் சதுரங்கப் பலகை ஒன்று இருந்தது. அது வெகு இலேசானது. அதைத் தூக்கக் கூடாதபடி கனமாய்ச் செய்வதாகச் சொல்லி அந்த யாராவது முதலில் போய் இப்பொ

மூது தூக்கிப் பாருங்கள் என்றாள். "நீ அந்தப் பலகையைத் தொடாமலே செய்யப்போகிறதாகவா அருத்தம்" என்று அக்கூட்டத்தில் ஒருவன் கேட்டான். "அதை நான் ஏன் தொடவேண்டும்" என்று அமைதியுடன் புன்முறுவல்கொண்டு ஹெலெநாம்பாள் சொல்லினள். இப்படிச் சொன்னவுடனே அவ்விடத்திலிருந்தவர்களில் ஒரு வாலிபன் எழுந்துபோய் அந்தச் சதுரங்கப் பலகையை இறகு என்று சொல்லும்படி அவ்வளவு இலகுவாய்த் தூக்கினான். "சரி மறுபடியும் அதை கீழே வைத்துவிட்டு நீ சற்று விலகிநில்" என்று ஹெலெநாம்பாள் சொன்னாள். அவன் அப்படியே செய்தான். எல்லோரும் அப்பால் ஹெலெநாம்பாள் என்ன செய்வாளோவென்று ஆத்திரமாய்க் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவள் ஒன்றும் செய்யாமல் அந்த சதுரங்கப் பலகையின்மீது தனது கண்களை நாட்டிச் சற்று நேரம் பார்த்து அப்பால் முன் தூக்கிப்பார்த்த வாலிபனை நோக்கி அதை இப்பொழுது தூக்கும்படி சாடைகாட்டினள். அவன் முழு தைரியத்துடன் குதித்தோடித் தூக்கினான். அதை அசைக்கவே முடியவில்லை! அப்பால் இரண்டு கைகளினாலும் சேர்த்து வாரித் தூக்கிப்பார்த்தான். அப்பொழுதும் அசையவில்லை. அப்பால் அவன் மண்டிபோட்டு உட்கார்ந்துகொண்டு தன்னுடைய பல முழுவதையும் செலுத்தி அவனுடைய திரண்டு உருண்ட இரண்டு புஜங்களையும் கொடுத்துத் தூக்கினான். அப்பொழுதும் அது அசையவில்லை. அது தரையில் முறுக்காணி போட்டு முறுக்கி வைத்ததுபோலிருந்தது. அவன் உடம்பும் முகமும் சிவந்துபோயின. அப்பொழுதும் அது அசையவில்லை. கடைசியாக அந்த வாலிபன் மிகவும் கலவரமடைந்து அந்த இடத்தைவிட்டு நீங்கிப் பின்னால் ஒதுங்கி நின்றான். அங்கே யிருந்தவர்கள் எல்லாம் கைகொட்டி ஆரவாரித்தார்கள். அந்த வாலிபன் தன்னிரண்டு கைகளையும் கட்டிக்கொண்டு "இது ஒரு நல்ல வேடிக்கைதான்!" என்றான். அப்பொழுது ஹெலெநாம்பாள் குரிச்சியின் பின்னால் அதைத் தொட்டுச் சாய்ந்து நின்றுக்கொண்டிருந்த தன் சகோத

ரன் லீயனைட் அந்தச்சதுரங்கப் பலகையைத் தூக்கமுயன்ற வாலிபன் ஹெலெநாம்பாளுக்கு உள்ளாளா யிருந்துகொண்டு எல்லோரையும் கபடம் செய்கிறுளேனென்று ஐயமடைந்து "ஆமாம் வெகு நல்ல வேடிக்கைதான்" என்று அநுநாதம் செய்து தன் சகோதரியைப் பார்த்து "நானும் பார்க்கலாமா?" வென்று கேட்டான். "நீயும் தூக்கிப் பார் என் கண்ணே" என்றனள். அதன்மேல் லீயனைட் புன் சிரிப்புடன் அப்பலகையிடஞ் சென்று அந்த இறகுபோன்ற பலகையை தன் மலைபோன்ற புஜத்தினுல் பிடித்துத்தூக்கினுன். உடனே அவன் புன்சிரிப்புமாறி பேச்சற்று ஆச்சரியவிளக்கம் அவன் முகத்தில் தோன்றிற்று. பின்னுல் சொற்பம் நகர்ந்துவந்து தனக்குநன்ருய்த்தெரிந்த அந்தச்சிறிய சதுரங்கப்பலகையை நாலுபக்கமும் கூர்ந்துபார்த்து ஓங்கிஒருஉதை உதைத்தான். அப்பொழுதும் அது அணுவளவுங்கூட அசையவில்லை. அப்பால் தன்மார்புடன் சேர்த்து அந்தச்சதுரங்கப்பலகையின் மூன்று கால்களையும் பிடித்து அதை ஆட்டிப் பார்த்தான். அது சற்றும் நகரவில்லை. அவனுடைய புஜங்களின் மூட்டுக்கள் விட்டு விலகிப்போகும்போலிருந்தது. அப்பொழுது முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டு "என்ன ஆச்சரியம்!" என்று சொன்னுன். கடைசியாக ஹெலெநாம்பாள் தன்சகோதரனைப் பார்த்து இப்பொழுது அதைத் தூக்கு என்ருள். அவன் மறுபடியும் அதன் கிட்டப்போய்த் தூக்கவும் இறகைப்போல் இலகுவாய் வந்துவிட்டது.

அப்பால் ஒரு நாள் ஹெலெநாம்பாளுடைய இரண்டு பழைய சிநேகிதர்கள் வந்திருந்தார்கள். இவர்கள் புதிதாய்த் தோன்றிய பரமியத்தில் பற்றுள்ளவர்கள். ஹெலெநாம்பாளுடைய சித்த விளையாட்டுக்களில் சிலவற்றைப்பார்த்துப் பிரமித்து ஹெலெநாம்பாளுடைய சக்தியை இன்னதென்று அளவிட்டறியக் கூடாதவர்களா யிருந்தார்கள்.

[இன்னும் வரும்]

தி. மீனுக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

ஜகத்ஜோதி.

[முன் தொடர்ச்சி]

சக்கரவர்த்தி வேட்டையாடித் தம் பரிவாரங்களுடன் டில்லிக்குத் திரும்பி வந்ததும் ஷியர் ஆப்கனை எவ்விதத்தில் கொலைக்கலாமென்று யோசனை பண்ணினர். வங்காள கவர்னருக்கெழுதி இரகசியமாய்ச் சில கொலைபாதர்களை வருவித்து அவர்களிடம் தம் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தார். எள் என்று சொல்லுமுன் எண்ணெய் எனச் சொல்லக்கூடிய அவர்கள் அதற்கியைந்து நகரெங்குந் திரிந்து ஷியர் ஆப்கனைக் கொல்ல வகை தேடினர். ஷியர்ஆப்கானோ முன்னிலும் பலபங்கு பேரும் புகழும் படைத்தவன். ஆகையால் யாதொரு கவலையுமின்றி சுவேச்சையாய் எங்கும் போய் வந்து கொண்டிருந்தான். ஜனங்கள் மிகவும் கொண்டாடி வந்தமையால் அப்பாதகர்கள் அவனை யாதொன்றும் செய்ய முடியவில்லை. சில நாள் முயன்று பார்த்தும் தங்களால் முடியவில்லையென்று சக்கரவர்த்தியினிடம் தெரிவித்து விட்டனர். அதே கவலை கொண்ட சீலிம் வேறு உபாயந்தேடினன். யானைப்பாகனைக் கூப்பிட்டு தம் எண்ணத்தைத் தெரிவித்து யானையால் கொல்ல ஏற்பாடு செய்தார். அப்பாகனும் இராஜ சம்மானத்தையே மேலாகக் கருதிச் சம்மதித்தான். நெடுநாள் முயன்றும் பலிக்கவில்லை. கடைசியில் ஒரு நாள் ஒரு நெருக்கமான சந்தின் வழியாய் தன் பெரிய கொம்புள்ள யானையை நடத்திச்செல்கையில் எதிரில் ஒரு பல்லக்கு வந்தது. சில அடையாளங்களால் அது ஷியர் ஆப்கனுடைய பல்லக்கு என்று தெரிய வந்தது. உடனே அக்கொடிய பாகன் மிகவும் சந்தோஷமடைந்து இன்று நாம் கருதிய காரியம் கைகூடுவதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. சக்கரவர்த்தியின் சம்மானம் நிச்சயம் கிடைக்கும் என மனப்பால் குடித்துக்கொண்டு யானைக்குச் சிறிது கோபம் பிறக்கும் வண்ணம் அங்குசத்தைக்கொண்டு பலமாய் மண்டையில் இரண்டொரு முறை குத்தி யானையை வேகமாய்ச் செலு

த்தவே அக்கரியும் மூர்க்காவேசங்கொண்டு தனக்கெதிர்ப்பட்ட வஸ்துக்களைத் தவிடுபொடியாக்கும் விதம் ஓடிற்று. பல்லக்கி லிருந்த ஷியர் ஆப்கன் யானையை நிறுத்தச்சொல்லிப் பாகனைப் பார்த்துப்பலமுறைகூவியும் செவிடன் காதிற்சங்கூதினது போலாயிற்று. பல்லக்குபோகிகள் யானைவரும்வேகத்தைப் பார்த்துத் தம்முயிருக்கே பெரும்அபாயம் நேரிடுமென்று நினைத்து அச்சிவிகையை நடுச்சந்தில் வைத்து விட்டு நாலாதிக்கிலும் ஓடிஒளிந்து கொண்டனர். ஷியர் ஆப்கன் இவ்வாச்சரியங்களை யெல்லாம் கண்ணுற்று மனோதைரிங்கொண்டு உடனே உடைவாளை உருவிக்கொண்டு குபீரென்று பல்லக்கைவிட்டுக் குதித்துச் சிங்கம்போல் ஆர்ப்பரித்து நின்றான். யானையைப்பாகன்சமீபத்தில் கொணரவே ஷியர் ஆப்கன் பாகனை எச்சரித்து யானையை மெல்ல ஒதுக்கி நடத்தும்படியாக உரத்திக்கூவினான். பாகன் அதுவே தக்கசமயமென்று நினைத்தவன் ஆகையால் என்னசொல்லியும் கேட்கவில்லை. முன்னிலும் அதிக மூர்க்கமுண்டாகும் வண்ணம் யானையை ஷியர் ஆப்கன்மேல் பாய ஏவினான். ஷியர்ஆப்கன் அஞ்சாததீரனாகையால் உடைவாளைக் கொண்டு ஒருவீச்சு விசவே அவ்வீச்சு யானைமேல் தாக்கி அதன் பெருந்துதிக்கையை கீழே விழச்செய்தது. உடனே இரத்தம் ஆறாய்ப்பெருகத் தொடங்கிற்று. உதிரப்பெருக்கால் யானைசோர்ந்து வீறிட்டுக்கொண்டு மலை சாய்ந்தாற்போல் அவ்வொடுக்கமான சந்தில் பொத்தென்று விழுந்தது. பாகன் குபீரெனக்கீழேகுதித்து ஓட்டம் பிடித்தான். ஷியர் ஆப்கன் உடனே அவனைப்பிடித்திருப்பான். அச்சமயம் ஆங்குக் கூடியிருந்த ஜனங்களைநோக்கி ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் பாகன்உயிர் தப்பான். ஷியர்ஆப்கன் மகாகம்பீரகுணமுள்ளவன். பரமதயாளு. ஆகையால் அப்பாகனிடம்கருணைகூர்ந்து ஓடிப்போய் பிழைக்கட்டும் என்று விட்டு விட்டான். இவற்றை யெல்லாம் அரண்மனையின் சாளரவழியாய்க் கண்ணுற்ற சக்கரவர்த்தி துக்கசாகரத்தில் முழுகி நடுக்கங் கொண்டனர்.

[இன்னும் வரும்]

எஸ். சாமிநாதையர்.

புத்தகக் குறிப்பு.

பதிற்றுப்பத்து.

இப்பழைய நூல் சங்கச் செய்யுள்களாகிய எட்டுத் தொகைகளில் நான்காவது. சங்கப்புலவர்களாகிய கபிலர், பரணர் முதலிய பதின்மர்களால் பத்துச் சேரர்கள்மீது பாடப்பட்டது. இப்புலவர்களில் 6ம் பத்துப் பாடியது ஒரு மாதுசிரோமணி. புறத்திணைத் துறைகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. பப்பத்து அகவற்பாக்கள் உள்ள பத்துப் பகுதிகளால் தொகுக்கப் பட்டமையின் இந்நூல் பதிற்றுப்பத்தென்று பெயர்பெற்றது. இந்நூலால் சில சேரநாட்டு அரசர்களின் வரலாறுகளும் அவர்கள் புலவர்களை ஆதரித்துவந்த அன்பும் அருமையும் தமிழ்நாட்டின் பழைய வழக்கங்களும் வேறு அரிய விஷயங்களும் தெரியவருகின்றன. சில அரும்பதங்களும் இந்நூல் மூலமாக விளங்குகின்றன.

முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் காணப் படவில்லை. இவைகளில் 4 செய்யுள்கள் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உரையால் அறியப்படுகின்றன.

இதுகாறும் ஏட்டிற் பொதிந்து கிடந்த இவ்வரிய நூலை உத்தமதானபுரம் மகாவித்துவான் வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் அரிய பெரிய முயற்சியுடன் நன்கு ஆராய்ந்து அச்சியற்றி வெளிப்படுத்தியதற்காக நம் தமிழ் நாட்டார் அவர்களுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஐயர் அவர்களது அரிய நூலாராய்ச்சியும் தளரா முயற்சியும் என்றும் வியக்கற்பாலன. இந்நூல் பழைய உரையுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. உரையாசிரியர் இன்னரென்றும் இக்காலத்தவரென்றும் விளங்கவில்லை யானாலும் இந்நூல் 76-ம் பாட்டின் உரையிற்காணும் சின்னூல் (நேமிநாதம்) என்ற தொடரால் நேமிநாதம் என்ற இலக்கண நூலுக்கு இவ்வுரை பிற்பட்டது என விளங்குகின்றது. மேற்கூறிய விஷயங்களும் இன்னும் பல அரிய விஷயங்களும் ஐயர் அவர்களது முகவுரையில் பாக்கக்

காணலாம். எட்டுப் பக்கங்களடங்கிய பாரம் 25 கொண்ட இந்நூலின் விலை ரூ 1—8—0. இவ்வரிய நூலைத் தமிழபி மானிகள் அனைவரும் வாங்கி வாசித்து நம் தமிழுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் தாம் செய்யவேண்டிய கடமையைச்செய்வார்களாக.

சந்நியாசிகீதம்.

இப்பெயர் கொண்ட 8-பக்கங்களடங்கிய இச்சிறு நூலை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எம். கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் நம் பார்வைக்கு அனுப்பியதற்காக அவருக்கு வந்தன மளிக்கின்றோம். இது மகான் ஸ்வாமி விவேகானந்தர் ஆங்கிலத்திற் செய்த கீதத்தின் மொழி பெயர்ப்பு. இதனை வாசிப்பவர் எவரும் இச்சிறு நூலை மொழி பெயர்ப்பாக நினையார். எளிய தமிழ் நடையில் அகவல் ரூபமாக எழுதியிருப்பது உசிதமே. நூலாசிரியர் கருத்து முற்றிலும் தழுவப்பட்டே எழுதியிருப்பது பாராட்டத் தக்கது. இவ்வித முயற்சியில் இவருக்கு மென்மேலும் ஊக்கமுண்டாகும் வண்ணம் ஈசன் அருள்புரிவாராக.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரக் கொத்து.

இந்தியா இருப்புப் பாதைகளின் வருமானம் இந்த வருஷத்தில் முன் வருஷத்தினும் 19-லக்ஷ ரூபா அதிக லாபம் கிடைத்திருக்கிறதாம்.

* * * * *

சென்னை இராஜதானியில் புரொவின்ஷியல் ஸீவில் ஸெர்விசுக்காக ஒருவரைத் தெரிந்தெடுக்க ஒரு பரீக்ஷை அடுத்த டிசம்பர் மாதம் சென்னையில் நடக்கும்.

* * * * *

வங்காளத்தைச் சேர்ந்த மாங்கீர் நாட்டில் பெரிய வெள்ளமுண்டாகிப் பல் மனுஷர்களுக்கும் கன்று காலிகளுக்கும் சேதமுண்டான சமாசாரந் தெரிந்து மிகவும் விசனிக்கின்றோம்.

* * * * *

ஆற்காடு கஸ்பாவில் சென்ற இரண்டுவாரங்களாய் நெருப்புக்கற்கள் வீடுகள்தோறும் சரமாரியாய் வந்து விழுகின்றனவாம். இதற்குக்காரணங்கள் தெரியவில்லை. அவ்வூர் ஜனங்கள் திகிலடைந்து தவிக்கிறார்களாம்.

* * * * *

ஜப்பானியர் இன்னும் இரண்டு கோட்டைகளைப் பிடித்துவிட்டார்களென்றும் ரயில்பாதைக்குப் பக்கத்தில் அபாயம் உண்டாக்கக் கூடியஸ்தானத்தில் இருக்கிறார்களென்றும் வடபக்கத்திலிருந்து பட்டணத்தில் பிரவேசிக்க எதிர்பார்க்கிறார்களென்றும் சீபுவிலிருந்து ராய்டர் தெரிவிக்கிறார்.

கோதாவரிநதியில் கட்டப்பட்டிருக்கிற ரயில்பாலத்துக்கு ஹாவ்லக் பாலம் என்று பெயர். இந்தியாதேசத்திலுள்ள பாலங்களில் இஃதே இரண்டாவது பெரியபாலம். இது சற்றேறக்குறைய இரண்டு மைல் நீளமுள்ளது. பெரியகண்கள் 56 உண்டு. இதைவிடப்பெரியது ஸோன் நதியின்மேல் டேரி என்னுமிடத்தில் கட்டப்பட்ட பாலம்.

* * * * *

திரிசிரபுரம் சப்மாஜிஸ்திரேட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஆபீஸரை அநாகரிகமாய்ப் பேசினதற்காக அவ்வூர் கலெக்டர் மிஸ்டர் ஸ்பென்ஸர் அம் மாஜிஸ்திரேட்டை ஒரு மன்னிப்புப் பத்திரம் போலீஸாரிடம் வாசிக்கச் செய்தனரென்பதை யாவரும் அறிவார்கள். இம்மரியாதைத் தாழ்வை சென்னை கவர்ன்மெண்டார் சிறிதும் அங்கீகாரம் செய்யாமல் வெறுப்புக் காட்டி ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இதனால் கலெக்டர் துரையை சப்கலெக்டர் வேலைக்கு மாற்றினதுந் தவிர மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் வேலைக்கு மாற்றுகிறதில்லையென்றும் கலெக்டர் துரையை இவ்வாறு செய்யச்சொன்ன போலீஸ் சூபிரண்டண்டை ஒரு கிரேட் குறைத்ததுமன்றி இனி 6-மாத காலத்துக்கு மேல் வேலை கொடுப்பதில்லையென்றும் உத்தரவு செய்திருக்கிறார்கள். மாஜிஸ்திரேட்டார் அவ்வேலைக்கு லாயக்கில்லையென்றும் அதனால் அவரை வேறு குமாஸ்தா வேலைக்கு மாற்றும்படிக்கும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேல் அதிகாரியின் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்த இவரை இவ்வாறு தண்டிப்பது நியாயமாகுமா?

* * * * *

ஒருவிவாகம்:—சென்ற ஆகஸ்டுமீ 29உ இம்மதுரையில் ஒரு விவாகம் நடந்தது. மாப்பிள்ளை ஊமையாம். பெண் ருதுவாகாத பாலியையாம். உருவம் குணம் முதலியவற்றால் ஒத்ததன்மையரான வரன் வதுக்கள் விவாகமாயினும் பாலியவிவாகம் கெடுதிவிளைக்கும் என்றும், நம் நாட்டார் இதனை முற்றும் ஒழித்துவிடவேண்டுமென்றும் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் பலவாறு முறையிட்டு வருகின்றன. வந்துமென்ன! இவ்வாறு ஊமை மாப்பிள்ளைக்கு அதிபால்யப்பெண்ணை விவாகம் செய்துகொடுக்கப் பெற்றோர் கருத்து இணங்கிய காரணம் தெரியவில்லை. இப்பெண் தன் வாழ்நாள்களை மனத்திருப்தியுடன் கழித்து நாயகனோடு மனவொற்றுமை பாராட்டி இல்வாழ்க்கையை நடத்தினால் நலமே. அல்லாதவரையில் இதனால் நேருந்தீங்குகளை அளவிடல் அசாத்தியமாகும். தற்காலத்தில் விவாகம் என்பது இன்னதென்று அறியாமல் ஆடுமாடுகள் கொள்ளல் கொடுத்தல் போலப் பலர் நடாத்துகின்றனர். பின்னிட்டு விளையும் தீங்குகளைக் கருதுவதில்லை. விவ கமுறையைப்பற்றிப் பின்னொருமுறை விரிப்பாம்.

பத்திராதிபர்.

பாநுவின் அபிவிர்த்தி கருதிய நன்கொடையாளர்கள் பெயராதியவும் அவருதவிய தொகையும்.

1.	ஸ்ரீமத் ஞானசித்தசுவாமிகள் திருவானைக்கா வரவு	ரூ 35
2.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தர் அவர்கள் ஸ்பெஷல் மேஜிஸ்திரேட்டு இளையான்குடி வரவு.	ரூ 25
3.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ரங்கசாமி முதலியாரவர்கள் மிராசுதார், கோட்டூர் வரவு	ரூ 10
* 4.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வீர. லெ. சித. இராமநாதன்செட்டியார் அவர்கள் பாவாலிஜமீந்தார் தேவிகோட்டை வரவு...	ரூ 25

* இவர்கள் 1.03 வருஷத்திலும் 25ரூ நன்கொடை கொடுத்தவர்கள் இவ்வருஷத்தும் அவ்வாறே மனமுவந்து கொடுத்தமைக்கு நாம் வந்தனமளிக்கின்றோம்.

5.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராம. மு. வினைதீர்த்தான் செட்டியாரவர்கள் மாதம்பை. சிலோன் வரவு ...	ரூ 25
6.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பி. எஸ். பரமசிவக்கவுண்டரவர்கள், உஞ்சனைவகையரா மிட்டா ஜமீந்தார், போக்கம பாளையம் வரவு	ரூ 50
7.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ அ. பாப்புரெட்டியாரவார்கள், தோளூர் மிட்டாஜமீந்தார், கீரம்பூர், வரவு	ரூ 35
8.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ தண்டி வேலக்கவுண்டரவர்கள், விட்டம்பாளையம் மிட்டாஜமீந்தார் வரவு	ரூ 25
9.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பூ. லட்சுமணக்கவுண்டரவர்கள், காளிப்பட்டி வரவு	ரூ 20
10.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ குழந்தைவேலுக்கவுண்டரவர்கள், கோனூர் மிட்டாஜமீந்தார் வரவு	ரூ 10
11.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். சுப்பராயக்கவுண்டரவர்கள் மிட்டாஜமீந்தார் காட்டுப்பாளையம்	ரூ 10
12.	ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துவெங்கடாசலரெட்டியாரவர்கள், மரூர்ப்பட்டி மிட்டாஜமீந்தார் வரவு	ரூ 10
13.	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சாவடி நாராயணசாமிபிள்ளையவர்கள் யூனியன்சேர்மேன் சுடையம். வரவு	ரூ 10

பத்திராதிபர்.

வைத்தியம்.

(முன்தொடர்ச்சி)

வீரவாகுதேவரும், அநுமனும் தூதாக முதலிற்போனபோதே சிறிது கஷ்டத்தையுண்டாக்கிப் பின்னர் தம்மினும் ஆற்றன்மிக்க முருகப்பிரான், ஸ்ரீராகவன் முதலிய எண்ணிலடங்காதோரை யுடன் கொண்டு புகுந்து பெரும்போர்செய்து தாமுமுடனின்று முறையே சூரபன்மன் இராவண னுகிய இருவீரர்களையும் இவர்குலத்து தித்தோரனைவரையுமொருங்கழித்தாற் போல இவ்விருமலும் முதலிற் றுன்றேன்றிச் சிறிது கஷ்டத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்து பின்னர் சுரம், காமாலை, ரத்தபித்தம், பாண்டு, சுவாசம், வாதம், பித்தம், வாந்தி, அரோசிகம், சோபை, அதிசாரம், பீநச முதலாகிய வலியுள்ள ரோகங்க ளெண்ணில்லாதனவற்றைக் கொண்டு வந்து புகுத்தித் தானுமுடனின்று மானிடர்தேக மென்னுங் கோட்டையைத் தகர்த்து ஆன்மா வென்னுந் தலைவனை யழிக்க வந்த மஹா கொடிய ரோகம். இதனை ஆரம்பத்திலேயே களைந்துவிட முயற்சித்தல் அறிவாளிகள் கடன். அநேகர் இருமல்கண்டு நெடுங்காலம்வரையும் இன்றுநின்று விடும் நாளைநின்றுவிடுமென்றே முயற்சியில்லாதிருந்து பின்னர் மருந்துண்ணத்தொடங்கி ஒவ்வொருமருந்தையும் 3 வேளையிற்றள்ளித்தள்ளிப் பற்பல மருந்துகளைச் செய்யவேண்டியிருத்தலாற் பணச்செலவும் அபரிமிதமாகித் கடைசியிற் "கூட்டோடு போயிற்று குளிர்சுரம்" என்று வாளா கெடுகின்றனர். இப்பாதகரோகம் ஆரம்பித்தவுடன் அடியிற்கண்ட கிருதத்தைச் செய்து சாப்பிட்டால் அவஸ்தையின்றி விரைவிற் சுகப்படுவதுமின்றிக் காசக்ஷயமாக மாறக்கூடிய மிகக்கொடிய தொந்தரையினின்றுந் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். இது தேகவிகற்பத்திற் கேற்றவாறு பலபேதமாய்த்தோன்றும். சிலருக்குப் பழக்கமில்லாத சலத்தை ஸ்நானபானத்திற்குபயோகித்த இரண்டொருதினத்திற் றேன்றி 4, 6-நாள்வரை தொடர்ந்து நின்று நீங்கும். சிலருக்கு மப்புமந்தாரமுண்டானகாலம் குளிர்ந்த காற்றிலுலாவினசமயம் பனிக்காலம் தண்ணீரில் ஸ்நானம் பண்ணின வேளை தப்பாது இந்த ரோகங்கண்டேதீரும். இப்படியே இந்த ரோகந் தோன்றலுக்கோரெல்லையில்லை. எழுதவடங்கா விதத்தையுடையது. இதற்கேற்பட்ட ஔஷதங்களுமப்படியே. இச்சமயம் இம்மட்டோடு நிறுத்தி ஆவசியக முண்டானபோது விரிப்பல்.

இஞ்சிக்கிருதம்.

மேற்றோல் போக்கிச் சமூலின இஞ்சி பலம் 8 இதைத் தனியே இடித்து வைக்க. ஆதளைவேர்ச்சூரணம் கண்டங்கத்திரிவேர்ச்சூரணம் தனித்தனி பலம் ½ (இ) ஏலம், சடாமாஞ்சில், சிறுதேக்கு, திப்பிலிமூலம், சிற்றரத்தை, தான்றிக்காய், கிராம்பு, மிளகு வகைக்குப் பலம் 1. இவற்றை யிடித்து வஸ்திரகாயஞ்செய்த சூரணத்தையும் முன் இடித்துவைத்திருக்கிற இஞ்சியையும், பசுநெய்படி 1-ல் போட்டுக் கலந்து காய்ச்சுகையில் நெய்யோடு கலந்து மேற்கிளம்புங் கடுகுகள் நெய்யினடியிலிறங்கும் பதத்தி லிறக்கி முதிராத பக்குவத்தில் தாமதியாது வடித்து இதில் புளிப்பு நைதல் முதலிய கெடுதலில்லாத தெய்வதிராக்ஷப்பழம் காம்பு கோல்களை ஆய்ந் தெடுத்தது பலம் 5 சீனிக்கற்கண்டு பலம் 8 இவ்விரண்டையும் இடித்துக் கலந்து வைத்துக்கொண்டு தினம் 2 வேளை ஒன்றேகால் விராகனெடை வீதஞ் சாப்பிட்டு வரல்வேண்டும்.

தீரும் வியாதிகள்:—க்ஷயம், சுவாசம், பொருமல் கைகாலோய்வு, பித்தம், வாந்திமுதலியனவாம்.

குறிப்பு—இவ்வியாதிகளுக்கன்றி இருமலையுண்டாக்குகிற எல்லாப்பிணிகளுக்கும் உபயோகிக்கலாம். சாதாரண இருமல்ரோகங்களுக்கு இதுவே ஔஷதமும் பயங்கரமான துஷ்ட இருமல் ரோகங்களுக்குக்கையாளுகிற பஸ்பசெந்தூரங்களுக்குத் திவ்ய அநுபானமுமாகும்.

சுவாசக்குழாய்களில் காணும் அழலையையும் தொண்டையின்கீழுள்ள பெருங்குழாயின் இடையிடையேயுள்ள சிறுபள்ளங்களில் பசைத்தன்மையாய்ச்சேர்ந்து அடிக்கடி இருமலையுண்டாக்குங் கபத்தையும் நீக்கி ஆரோக்கியத்தைக்கொடுக்குங் குணமமையப்பெற்றது. சிறுவர் பெரியவரென்னும் பேதமின்றி யாவருமெடுத்துக்கொள்ளலாம். உஷ்ணித்துண்டாகும் சளியையும் நீக்கும்.

பத்தியம்:—பழவர்க்கங்கள், இரவிற்றயிர்சேர்த்துண்ணல், பொது வாய்ச் சீதளவஸ்துக்கள் மாதர் முயக்கமாதிய கூடாதன.

[இன்னும் வரும்]

வீ. சா. ஐயன்பிள்ளை,
இந்துவைத்தியர், காட்டம்பட்டி, நெகமம் போஸ்டு,
பொள்ளாச்சிதாலூகா.